

İHLÂS SÛRESİ
VE
FAZİLETİ

AHMET TOMOR

© Copyright Ahmet Tomor

1. BASKI

ISBN

978-605-86261-4-0

Baskı, Cilt

Erkam Yayın San. ve Tic. A.Ş.

Tel: (0212) 671 07 00

İsteme Adresi

Tel: (0264) 278 9 278

Tel: (0264) 274 1 631

info@tomorhoca.com

info@okumayitesvik.com

www.tomorhoca.com

İnternet ortamında Ahmet Tomor'un
sohbetlerine ve bütün eserlerine ulaşabilirsiniz.

iPhone, iPod Touch, iPad

App store > Books > Okumayı Tesvik Derneği

Android

Google Play > Arama > Okumayı Tesvik Derneği

İÇİNDEKİLER

İHLÂS SÜRESİ	7
İhlâs Sûresi'nin Sebeb-i Nüzûlü (İniş Sebebi).....	7
İhlâs Sûresi'nin Çok Kısa Meâli.....	7
İHLÂS SÜRESİ'NİN TEFSİR VE AÇIKLAMASI	8
KUL HÛVALLAHÜ EHAD.....	8
Allah'ın (c.c.) Sıfatları ve Ma'rifetullah.....	14
Allah'ın (c.c.) Sıfat-ı Zâtiyeleri.....	15
• Kıdem.....	17
• Bekâ.....	17
• Muhâlefetün Lilhavâdis.....	18
• Kıyam Bi-Nefsihi.....	18
• Vahdâniyet.....	18
Allah'ın (c.c.) Sıfat-ı Sübûtiyeleri.....	19
• Hayat.....	19
Allah'tan Başka Varlıkların Hayatı.....	20
Peki, Hayat Nedir?.....	21
• İlim.....	22
• Semî' ve Basar.....	25
Hz. Süleyman ve Dişi Karınca.....	26
• İrade.....	27
İrâde-i Kül.....	27
İlâhî İrâde ve Evrensel Nüfus Plânlaması.....	28
İrâde-i Cüz.....	31
• Kudret.....	32
Kadîr-i Mutlak.....	32
Güneş Sistemi ve Atomlar.....	34
Peki, Güneş Neyin Etrafında Döner?.....	35
Atomlar Âlemi.....	36
İlâhî Ültimatom!.....	39
Helâk Olan Bazı Toplular.....	40
Kadîr-i Mukayyed ve İnsan.....	42

• Kelâm	43
Kudret Kalemi ve Levh-i Mahfûz	43
Semâvî Kitaplar	44
İnsanların Allah'ın (c.c.) Kelâmını Duyması	45
Hz. Mûsa'nın Allah (c.c.) ile Konuşması	46
• Tekvîn	46
Allah'ın Güzel İsimlerinden er-Rezzak İsmi Şerîfi	50
Rızkın Alt Yapısı	51
Rızkın Yaratılması	53
Çevrim	53
ALLAHÜ'S SAMED	58
Dünyada	61
Kabirde	61
Cennette	62
Allah'ın (c.c.) Bizim İbâdetimize İhtiyacı Var mı?	63
Peki Neden Allah'a (c.c.) İbâdet Ediyoruz?	64
Abdestin Sağlık Açısından Yararı	64
Abdestin Sevap Açısından Yararı	65
LEMİYELİD VE LEMİYÜLED	68
Âlem-i Halk ve Âlem-i Emir	68
Yaratma ve Doğurma	69
Yahudiler Hz. Uzeyr'e Neden Allah'ın Oğludur Dediler?	70
Hiristiyanlar Hz. İsa'ya Neden Allah'ın Oğludur Dediler?	71
Hz. İsa ve Yahudiler	73
Hz. İsa ve Hiristiyanlar	74
VE LEM YEKÜN (YEKÛL) LEHÛ KÛFÛVEN EHAD	76
Ya Cehennem	79
Ve Güzelim Cennet	80
İHLÂS SÛRESİ'NİN FAZİLETİ	83
Önemli Bir Uyarı!	86
MUTLU SONUÇ	90

İHLÂS SÛRESİ VE FAZİLETİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

İhlâs Sûresi'nin Sebeb-i Nüzûlü (İniş Sebebi)

Allah (c.c.), madde ve madde ötesi (metafizik) âlemlerin odak noktası ve kâinat ağacının meyvesi olan insanı **ahsen-i takvim** (en güzel şekil) de yarattı, **eşref-i mahlûk** (varlıkların en şerefli) kıldı ve akıl duygusu ile bilinçlendirip yeryüzüne halife (egemen) ve o güzelim cennete aday yaptı.

Ne yazık ki yaratılış amacından sapıp elleri ile yonttuqları dikili taşlara (heykellere) ilâh diye tapınacak kadar alçalan ve cehennem çukurlarını o güzelim cennet bahçelerine tercih eden Mekke müşrikleri: “Ya Muhammed! Senin bizi davet ettiğin Rabbin altından mı, gümüşten mi?” diye bir soru yöneltince, Allah (c.c.) İhlâs Sûresi’ni inzal buyurdu (indirdi).

İhlâs Sûresi'nin Çok Kısa Meâli

Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adı ile,

“(Ya Muhammed!) De ki: O Allah birdir. Allah samed'dir. (her şey O'na muhtaç, O hiçbir şeye muhtaç değildir). (Allah) doğurmadı ve doğurulmadı. Hiçbir şey O'na küfuv (denk, eş) olmadı.”

İHLÂS SÛRESİ'NİN TEFSİR VE AÇIKLAMASI

KUL HÜVALLAHÜ EHAD

“**KUL**” kâle yekûlü fiilinden **söyle, de ki** anlamında müfred (tekil), müzekker (erkek) emr-i hâzır (muhataba emir) dir ve Kur'an-ı Kerîm'deki **kul** emirlerinin ilk muhatabı Hz. Muhammed (s.a.v.) dir.

“**HÜVE**” Esmâü'l-hüsnâ'dan olan **hüve**, ene (ben) ve ente (sen) gibi isim yerine kullanılan tekil zamiridir ve **O**, yani sorduğunuz yüce Rabbim ki gökleri, yeri ve bütün âlemleri yoktan var edip yaratan ve bütün âlemlerin Rabbi olan **ALLAHÜ** teâlâ'dır demektir.

“**Allah**” (c.c.) ismi şerîfi, yüce Rabbimizin özel ismidir. Bu nedenle yüce Rabbimizden başka hiçbir varlığa bu isim verilemez ve çoğul olarak kullanılamaz. Allah (c.c.) ismi şerîfinin Arapça dahil, hiçbir dilde tam karşılığı yoktur. Çeşitli milletlerin kullandığı ilâh, tanrı, hüdâ, god, dieu ve gott gibi kelimeler, özel değil cins ismi olduğundan ve tapınılan putlara da bu isimler verildiğinden, bunlar tanrılar şeklinde çoğul olarak kullanılabilir, ancak bunlarla dua ve zikir yapılamaz.

Çünkü yüce Allah buyuruyor:

Esmâü'l-Hüsnâ ancak Allah'ındır. O halde O'na, onlarla dua edin. (A'râf, 180)

İsmin çoğulu olan “esmâ” isimler ve ahsenin müennesi (dişisi) olan “hüsnâ” en güzel demektir. Bu âyet-i kerîme-de Allah'a (c.c.) tanrı gibi uydurma isimlerle değil, Kur'an-ı Kerîm' de olan esmâü'l-hüsnâ'dan biri ile yalvarmamız, dua ve zikir etmemiz emrediliyor.

Kur'an-ı Kerim'de **Allah** (c.c.), **er-Rahman** (c.c.), **er-Rahim** (c.c.), **el-Aziz** (c.c.), **el-Hakim** (c.c.), **er-Rezzak** (c.c.), **el-Hayy** (c.c.) ve **el-Kayyum** (c.c.) gibi yüce Rabbimizin 99 ismi şerifi vardır. Bu isimlerden her biri ile dua ve zikir yapılır. Ancak **Allah** (c.c.) ismi şerifi Kur'an-ı Kerim'de 2697 defa geçtiğinden, genelde en fazla **Allah Allah** diye dua ve zikir edilir ve bu ismi şerife, **ismi celâl** denir.

Gerçekte madde ve madde ötesi, canlı ve cansız her varlık Allah'ın (c.c.) güzel isimlerinden birinin aynası yani yansımasıdır. Bu nedenle gönlü uyanık ârifler, her varlığa, her maddeye ve her zerreye Allah'ın (c.c.) güzel isimlerinden birinin aynası gözü ile bakar, her aynada Allah'ın (c.c.) sonsuz, sınırsız kudreti ile sayısız hikmetlerini görür ve pek çok şifrelerin gizli sırlarına ulaşırlar.

Örneğin, Allah'ın (c.c.) **er-Rezzak** (rızik verici) ismine ayna olan ölü toprak maddelerinin güneş enerjisi ile çalışan doğal laboratuvarında, hububat, sebze ve meyve gibi renkleri farklı, tatları farklı, kokuları farklı ve birbirinden güzel gıda maddelerine dönüşünü ibretle izleyen ârifler, her nimete Allah'ın (c.c.) esmâsının aynaları gözü ile bakıp saygı duyar, kesinlikle hiçbir nimeti küçümsemez ve cân-ı gönülden **sübhânallah, el-hamdülillâh** diye Allah'ı (c.c.) hamd ile tesbih ederler.

Bizler de ölü topraklardan fışkıran ve Allah'ın (c.c.) **eş-Şâfi** (şifa verici) ismine ayna olan bazı bitki türlerine ibretle bakalım ve Allah'ın (c.c.) hiçbir şeyi boşuna yaratmadığını düşünüp ârifler gibi cân-ı gönülden **sübhânallah, el-hamdülillâh** diye Allah'ı (c.c.) hamd ile tesbih edelim.

Çörekotu: Allah'ın (c.c.) **ed-Dârr** ismine ayna olan bitkilerde zararlı ve zehirli maddeler olduğu gibi, Allah'ın (c.c.)

eş-Şâfi ismine ayna olan çörekotu çiçeklerinin küçücük kara tohumlarında da insanlar için her derde şifa olan yararlı maddeler vardır. Bu nedenle âriflerin sultanı Peygamberimiz (s.a.v.), “**Habbetü’s-sevdâ’da (çörekotunda) ölümden başka her derde şifa vardır.**” buyurdu.

Sabah-akşam birer çay kaşığı çörekotunu bal şerbeti, süt ya da su ile içen hastalar, zararlı yiyecek ve içeceklerden sakınmaları şartı ile inşaAllah (Allah dilerse) şifa bulup iyileşirler. Ancak Allah’ın (c.c.) hiçbir şeyi boşuna yaratmadığını da unutmayalım ve çörekotu ile birlikte diğer bitki türlerinden de yararlanalım. Hasta olmayanlar da ara sıra bunu uygularlarsa, tüm organları bundan yararlanır ve hastalıklara karşı bağışıklık sistemleri güçlenir.

Maydonoz: Mineral ve vitamin açısından zengin olan maydonoz, sihirli bitki denir. Maydonozda kalsiyum, fosfor, potasyum, demir, A ve C vitaminleri boldur. Maydonozun küçük yapraklı ve taze olanları daha yararlıdır ve bir tutam maydonoz bir kişinin günlük C vitamini ihtiyacını karşılar. Taze maydonoz, böbrekleri çalıştırıp idrar söktürür, kan şekerini dengeler ve maydonozda bol miktarda demir olduğundan anemiye (kansızlığa) iyi gelir.

Nane: Ateş düşürücü, ağrı dindirici ve antiseptik özelliği olan nane, içerdiği mentol maddesi ile mikropları öldürür. Mide bulantısını, kusmayı önler, mideyi ve bağırsakları uyurup şişkinliği önler ve görme bozukluğuna karşı yararlıdır. Taze nane yaprağı baş ağrısı, baş dönmesi ve âdet ağrılarına iyi gelir, incirle birlikte yenildiğinde karaciğerden kaynaklanan sarılık hastalığına faydalıdır.

Kekik: Maydonoz gibi sihirli bitki denilen kekik, pek çok hastalıklara şifa olduğundan her evde bulunması gereken bir

bitki türüdür. Böbrek taşlarını parçalayıp düşürür, idrar yolları hastalıklarına ve iltihaplara karşı çok faydalıdır. Sindirim yollarını dezenfekte edip zararlı bakterilerden temizler, mideyi, kalbi, gözü güçlendirir ve yemeklerde kullanıldığında görme gücünü korur. Çay gibi demlenip içildiğinde, uykusuzluğa, gerilime, sara hastalığına, bitkinliğe ve anemiye iyi gelir.

Limón: C vitamini açısından zengin olan limonun suyu da kabuğu da pek çok hastalıklara şifadır. Baklavaların şekerlenmesini önlediği gibi vücuttaki şeker dengesini düzenler, yüksek tansiyonu, şekeri ve ateşi düşürür. Vücuttaki kireçleri eritir, böbrekteki taşları parçalayıp düşürür, iltihapları kurutur, balgamı söker ve fazla kilo almayı önler. Mide bulantısını, kusmayı önler, baş ağrısına, boğaz enfeksiyonuna ve bademcik şişmesine iyi gelir, maydonoz ve soğanla birlikte daha yararlıdır.

Domates: Asıl vatanı Güney Amerika olan domateste, bol miktarda A, B, C ve K vitaminleri ile kalsiyum, fosfor ve potasyum vardır. Bu nedenle midedeki asitleşmeyi ve kabızlığı önlemede çok etkilidir. Ayrıca kanı temizler, üreyi azaltır, böbrekteki taşları düşürür, karaciğer ve romatizma hastalıklarına da faydalıdır.

Soğan-Sarımsak: Çiğ soğan ve sarımsak kansere karşı vücudun direncini artırır. İdrarı, balgamı, safrayı ve âdet kanını söktürür, iltihapları kurutur, zararlı mikropları öldürür ve kanı temizler. Kan şekerini, tansiyonu ve kolesterolü kontrol altında tutar. Soğan, mide kanserine ve sarımsak, bağırsak kanserine yakalanma riskini azaltır. Sarımsağın içerdiği maddeler kişiyi erken yaşlanmaya karşı korur ve bağıışıklık sistemini güçlendirir. Ancak câmi ve cemaat gibi toplumlara giderken insanları rahatsız etmemek için çiğ soğan ve çiğ sarımsak yemeyi Peygamberimiz (s.a.v.) yasaklamıştır.

Erik: B vitamini açısından zengindir. Sinir sistemini güçlendirir, stresi hafifletir, kabızlığı önler, idrar söktürür, böbrekleri dinlendirir, karaciğer yorgunluğunu giderir, kalbi güçlendirip düzenli çalışmasını sağlar, kansızlığı giderir, iştah açar ve sindirimi kolaylaştırır.

Elma: Dünyadaki en eski meyve türlerinden olan elmada protein, potasyum, kalsiyum, sodyum, flor, tanen ve bol miktarda A, B ve C vitaminleri vardır. Beyinsel yorgunluğa, damar sertliğine, kalp ve solunum yolu hastalıklarına, kansızlığa, romatizmaya, ateşli hastalıklara ve bronşit, nezle gibi daha pek çok hastalıklara yararlıdır. Kabuğu soyulmadan aç karnına yenilen bir elma, kalp krizine yakalanma riskini azaltır, iki elma daha faydalı olur. Elmayı kabuğunu soymadan ve yemekten önce yemek daha faydalıdır. Yemekten sonra yenilen elma, sindirim işlemi bozup mide ve bağırsakların şişkinliğine ve gaz oluşumuna neden olur.

Şeftali: Asıl vatanı Çin olan şeftalide bol miktarda A, B ve C vitaminleri vardır. Sindirimi kolay olup böbrek yetersizliğine, uykusuzluğa, yorgunluğa iyi gelir, idrar söktürür ve kabızlığı önler. Olgun şeftaliler daha tatlı olmakla birlikte, kan şekerini fazla yükseltmez.

Örnekleri çoğaltabiliriz ama Allah'ın (c.c.) nimetleri ne saymakla ne de yazmakla bitmez ki! Bu nedenle fazla ayrıntılara girmeden bunlarla yetinelim ve esmâü'l-hüsna'dan her isme ayna olan insana yani biraz da kendimize bakalım!

Yüce Allah buyuruyor:

(Allah) Âdem'e bütün esmâyı (isimleri) öğretti.

(Bakara, 31)

İnsanın dışındaki varlıklar Allah'ın (c.c.) sadece bir ya da birkaç ismine aynalık yaparken, en güzel şekilde yaratılan,

akıl ile bilinçlendirilen, ruh ile sonsuzlaştırılan ve o güzelim cennete aday olan insan, Allah'ın (c.c.) bütün isimlerine ayna olduğundan ne kadar şükretsek azdır. Çünkü hiçbir canlı varlık kendi isteği ile aslan, kaplan, ayı, maymun, kurt, köpek, kedi ve karınca olmadığı gibi, biz de kendi isteğimiz ve kendi yeteneklerimizle insan olmadık ki!

İnsan hâlık (yaratıcı) değil, mahlûk (yaratılmış) bir varlıktır. Bu nedenle insan oluşumuz ve dünyaya gelişimiz bizim isteğimize bağlı olmadığı gibi dünyadaki yaşam sürecimiz, ölümümüz ve öldükten sonra tekrar dirilip mahşerde sorguya çekilmemiz de bizim isteğimize bağlı değildir.

Astronomi ve astrofizik uzmanları bizden milyarlarca ışık yılı uzaklığında yeni galaksiler ve yeni gezegenler keşfetseler de biz bu bedensel yapımızla ancak dünya gezegeninde, hem de yer çekimi ile hava basıncı arasında yaşama zorunluluğundayız.

Ayağımızın altındaki atomlara, bedenimizdeki hücrelere, esen yellere, akarsulara, dağlara, taşlara ve gökteki yıldızlara baktığımızda, evrendeki canlı ve cansız bütün varlıkların tam otomatik bir makinenin çarkları gibi dengeli, düzenli ve disiplinli bir şekilde çalıştığını görürüz.

Tam otomatik makinelerin çarklarının irili ufaklı değişik çaplarda olması tesadüf değil, üretici firmaların plân ve projesinin gereği olduğu gibi, atomun çekirdeği etrafında dönen elektronlardan güneşin etrafında dönen gezegenlere kadar evrendeki varlıkların irili ufaklı farklı boyutlarda olması da onları yaratan Allah'ın (c.c.) takdîrinin yani plân ve projesinin gereğidir.

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Bir saatlik tefekkür (ibretle düşünme), bir yıllık (nâfile) ibâdetten hayırlıdır. (İbni Hibban)

Karıncaın antenini, arının iğnesini ve gülün dikenini boşuna yaratmayan Allah (c.c.), insan gibi akıllı ve bilinçli varlıkları boşuna yaratır mı? İşte insanın aslî görevlerinden biri de göklere ve yere ibretle bakıp tefekkür etmektir. Ancak tefekkür ederken sadece çarklara yani dünyanın, ayın, güneşin dönüşüne takılıp kalmayalım, onları yaratan, bu denge-düzeni kuran ve evreni tam otomatik bir makine gibi yöneten Allah'ın (c.c.) sonsuz ve sınırsız kudretini düşünelim!

“**EHAD**” O, (sorduğunuz) Allah (c.c.) “bir'dir” demektir. Ancak Allah'ın (c.c.) birliği sadece sayısal açıdan değil, sıfat-ı zâtiye, sıfat-ı sübûtiye, esmâ ve ef'âlinde eşi, dengi, benzeri, ortağı, yardımcısı ve karşıtı olmayan **tek** demektir ki, buna **ehadiyyet** denir ve ehadiyyet sadece Allah'a (c.c.) âit bir özelliktir. Çünkü Allah'tan başka her varlığın eşi, dengi, benzeri, yardımcısı, karşıtı ve üstünü vardır.

Allah'ın (c.c.) Sıfatları ve Ma'rifetullah

Allah'ı (c.c.) ilme'l-yakîn (kesin bilgi) ile bilmeye **ma'rifetullah** ve ma'rifetullah'a erenlere de **ârifler** denir. İlâhî aşkı tadan ve âhireti dünyaya tercih eden ârifler, Allah'ın (c.c.) gerçek velî kullarıdır. Çünkü ârifler kesinlikle gâfil olmaz, Allah'tan başka hiçbir şeyle tatmin olmaz, geçici dünyaya aldanmaz, ölümü, mezarı unutmaz ve bir kefen uğruna gereksiz dünya işleri ile boşuna yorulmazlar.

İhlâs Sûresi Kur'an'daki tevhidle ilgili âyetlerin özeti ve Allah'ın (c.c.) sıfatları da ma'rifetullah'ın mânevî anahtarlarıdır. Bizler de gafletten kurtulup âriflerden olmak ve ilâhî

aşkı tatmak için, İhlâs Sûresi'nin anlamını ve ma'rifetullah'ın mânevî anahtarları olan Allah'ın (c.c.) sıfat-ı zâtiye, sıfat-ı sübûtiye, esmâ ve ef'âlini anlamını düşünerek yavaş yavaş ve tekrar tekrar okuyalım. İnşâAllah gafletten kurtulup huzura kavuşur ve ârifler kervanına katılırız.

Allah'ın (c.c.) Sıfat-ı Zâtiyeleri

Zât; bir şeyin aslı, özü, gerçeği, kendisi ve sıfat da özellikleri demektir. Allah'ın (c.c.) zâtına âit özelliklere sıfat-ı zâtiye denir. Bunlar: **Vücûd**, **Kıdem**, **Bekâ**, **Muhâlefetün lilhavâdis**, **Kıyam binefsihi** ve **Vahdâniyet**'tir.

Mîrac'da Kâb-ı kavseyn makamına ulaştığı halde, **“Seni hakkıyla bilemedim, ey ma'rûf!”** diye ma'rifetullah'a doymayan Hz. Muhammed (s.a.v.) in en âciz ve en günahkâr bir ümmeti olarak, ma'rifetullahın mânevî anahtarları olan Allah'ın (c.c.) kutsal sıfatlarını yazmak ve anlamlarını açıklamak haddim olmamakla birlikte, yüce Rabbimin sonsuz affına sığınarak ve siz okurlarıma yardımcı olma ümidi ile önce sıfat-ı zâtiye, sonra sıfat-ı sübûtiye, esmâ ve ef'âlini örnekler vererek teker teker yazmaya ve açıklamaya çalışacağım.

VÜCÛD: Ademin (yokluğun) karşıtı olan **vücûd**, varlık demektir. Sadece yüce Rabbimiz olan Allah'ın (c.c.) varlığı **vâcibü'l-vücûd**, Allah'tan başka madde ve madde ötesi, canlı ve cansız bütün varlıkların varlığı ise **mümkinü'l-vücûd**'dur. Yani olsalar da olur, olmasalar da olur demektir.

Örneğin, yeryüzünde bir tek insan olmasa, dünyanın doğal dengesi bozulmaz ve kıyâmet kopmaz. Nitekim Hz. Âdem yaratılmadan önce yeryüzünde bir tek insan yoktu ama o dönemde dünyadaki yaşam koşulları daha doğal ve daha temizdi.

Yedi kat göklerin, yerin ve bütün âlemlerin Rabbi ve tek yaratıcısı olan Allah'ın (c.c.) varlığı ise **vâcibü'l-vücûd**'dur. Yani Allah (c.c.) vardır, birdir ve varlığı vâcibdir, zorunludur demektir. Çünkü yaratıcı olmadan bir tek zerre (atom, hücre) kendiliğinden var olamaz ve bütün âlemleri kapsayan evrensel denge-düzen sadece rastlantı ve tesadüflerle kendiliğinden oluşamaz.

Elimizdeki şu kitapçıktaki başlıklar, sayfalar, harfler, heceler, kelimeler, cümleler, paragraflar, noktalar, virgüller, ünlem ve soru işaretleri sadece rastlantı ve tesadüflerle kendiliğinden bir araya gelip ve aralarında anlaşıp düzenli bir kitap haline gelebilirler mi?

Trilyonlarca farklı hücrenin kendiliğinden var olup ve tesadüflerle bir araya gelip, kalp, beyin, ciğerler ve böbrekler gibi iç organlarımızı ve saçımızın, gözümüzün renginden parmak izlerimize kadar dış organlarımızı düzenlediğini iddiaya kalkışmak saçmalık ve ahmaklık değil mi?

Demir, taş, kum, çimento, kireç ve tuğla gibi çeşitli inşaat malzemeleri kendiliğinden var olup ve kendiliğinden bir araya gelip, plânsız, projesiz ve ustasız, mühendissiz düzenli yolları, köprüleri, alt geçitleri, fabrikaları, köşklere, sarayları ve lüks villâları oluşturabilirler mi?

Dünya, ay, güneş, yıldızlar ve galaksiler gibi dev kütleler kendiliğinden var olup ve aralarında anlaşıp her biri dilediği yörüngelere yerleşebilir mi? Eğer onların üzerinde her şeye gücü yeten kudretli ve otorite bir güç olmasa, milyarlarca yıldan beri hep aynı yörüngede ve aynı merkezlerin etrafında boşu boşuna dönüp dururlar mı?

Bu gerçekler karşısında ister ateist, ister lâik ve ister evrimci olsun, zerre kadar akli, mantığı ve vicdanı olanların

hemen tevbe edip **eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlühü** diyerek kelime-i şehâdet getirip son hak din olan İslâm'a koştuktan ve Allah'ın (c.c.) yüce emirleri doğrultusunda yaşamaktan başka bir seçenekleri var mı?

KIDEM: Ezelî olmayıp sonradan yaratılan varlıklara **hâdis**, ezelî olup yaratıcısı olmayana **kadîm** ve bu özelliğe sahip olmaya **Kıdem** denir. Bu tanımlamaya göre Allah'tan başka canlı ve cansız bütün varlıklar hâdis, sadece Allah (c.c.) kıdem sıfatı ile kadîmdir.

BEKÂ: Sonradan var olup sürekli aynı halde kalmayan ve varlığı geçici olanlara **fâni**, ebedî olup sürekli aynı halde kalan ve sonu olmayana **bâki** ve bu özelliğe sahip olmaya **Bekâ** denir. Bu tanımlamaya göre, Allah'tan başka canlı ve cansız bütün varlıklar fâni, sadece Allah (c.c.) bekâ sıfatı ile sonsuz ve ebedîdir.

Yüce Allah buyuruyor:

O'nun (Allah'ın) zâtından başka her şey helâk olacaktır. Hüküm O'nundur ve siz O'na (hükümüne) döndürüleceksiniz. (Kasas, 88)

Kıdem ve **Bekâ** sıfatları ile ezelî ve ebedî (sürekli) bâki olan ancak Allah'tır (c.c.) ve O'ndan başka her şey fâni ve her şey geçicidir. Hz. İsrâfil kıyâmetin ilk aşaması olan birinci sûr'a üflediğinde, Allah'ın (c.c.) dilediği bazı melekler dışında, bütün canlılar çıldırıp ölecek, göklerin, yerin denge-düzeni kökten değişecek ve yeni bir denge-düzen kurulacak. Kıyâmetin ikinci aşaması olan ikinci sûr'da ise bitkiler hâriç, bütün canlılar yeniden dirilip mahşer yerindeki mahkeme-i kübrâ'da toplanacak ve Allah (c.c.) tarafından teker teker sorgulanacaklar.

MUHÂLEFETÜN LİLHAVÂDİS: Hâdisin çoğulu olan havâdis, sonradan yaratılan varlıklar demektir. Muhâlefetün lilhavâdis ise, sonradan var olan varlıklara benzemeyen demektir. Kuşkusuz her şeyi yoktan var edip yaratan ve bütün âlemlerin Rabbi olan Allah (c.c.), yarattığı varlıklardan hiçbirine benzemez ve yarattığı varlıklardan hiçbiri de Allah'a (c.c.) benzemez.

KIYAM Bİ-NEFSİHİ: Bir şeyin ayakta ya da bulunduğu yerde durmasına kıyam denir. Dünya, ay, güneş ve yıldızların kıyamı çekim gücüne, balıkların kıyamı suyun kaldırma gücüne, kuşların kıyamı havanın kaldırma gücüne, insanların kıyamı bir şeye basmaya, yaslanmaya ve madde ötesi ruhsal varlıklar olan meleklerin kıyamı, doğrudan Allah'ın (c.c.) el-Kayyûm esmâsına bağlıdır.

el-Kayyûm olan Allah'ın (c.c.) kıyamı ise bi-nefsihi yani kendinden, kendi zâtından olduğundan madde ya da madde ötesi hiçbir şeye bağlı ve bağımlı değildir. Yedi kat gökleri ve yerleri yaratıp fizik, kimya ve çekim kurallarını koyan, dünya, ay, güneş ve yıldızlar gibi dev kütleleri çekim gücüne boyun eğdiren Allah (c.c.), kuşkusuz hiçbir şeye bağımlı (muhtaç) değildir. Aksi halde bağımlı olduğu şey O'nun rabbi olurdu ve Allah (c.c.) bütün âlemlerin Rabbi olamazdı.

VAHDÂNİYET: Sözlükte 'vâhid' bir, 'vahdâniyet' birlik demektir. Allah (c.c.) sıfat-ı zâtiyesinden olan **vahdâniyet** sıfatı ile bir'dir, birliği ezeldir, ebedîdir ve bu nedenle sürekli aynı hal ve aynı konumdadır. Madde âlemindeki canlı ve cansız varlıklardan her biri farklı atomlardan yaratıldıkları için sürekli aynı halde kalmaz, çünkü zamanla dağılıp tekrar asıllarına dönerler.

Örneğin, çeşitli toprak maddelerinden (farklı elementlerden) yaratılan bitki, hayvan ve insan türü canlı varlıklar, ölünce çürüyüp tekrar asıllarına yani yaratıldıkları toprak maddelerine (elementlere) dönüştüğü gibi...

Allah'ın (c.c.) Sıfat-ı Sübûtiyeleri

Allah'ın (c.c.) hiç değişmeyen sâbit sıfatları (özellikleri) vardır ki, bunlara sıfat-ı sübûtiye denir. Bunlar: **Hayat, İlim, Semî', Basar, İrâde, Kudret, Kelâm ve Tekvîn**'dir.

HAYAT: Ölümün karşıtı olan hayat, dirilik ve canlılık demektir. Yüce Rabbimiz olan Allah (c.c.), sıfat-ı sübûtiyesinden olan **hayat** sıfatı ile ezeli-ebedî hayy'dır (süreklidir) ve hayatı madde ya da madde ötesi hiçbir şeye bağlı ve bağımlı değildir. Çünkü madde ve madde ötesi âlemleri yaratan, evrensel denge-düzeni kuran ve bütün canlı varlıklara hayat veren O'dur.

Yüce Allah buyuruyor:

(O) Allah ki, O'ndan başka ilâh yoktur. O Hayy'dır (ezeli-ebedî diridir) ve Kayyûm (her şeyi görüp gözetendir). (Â-i İmrân, 2)

el-Hayy esmâsı ile ezeli-ebedî hayy ve **el-Kayyûm** esmâsı ile her şeyi görüp gözeten Allah (c.c.) bir'dir ve O'ndan başka ilâh yoktur. Bedensel yapımızı oluşturan hücreler, dokular, organlar ve sistemler arasındaki denge, düzen ve uyum Allah'ın (c.c.) varlığının, birliğinin kanıtı olduğu gibi; dünya, ay, güneş, yıldızlar ve galaksiler arasındaki denge, düzen, uyum ve kesin disiplin de Allah'ın (c.c.) sonsuz ve sınırsız kudret sahibi olduğunun ve O'ndan başka ilâh olmadığını açık kanıtıdır.

Allah'tan Başka Varlıkların Hayatı

Bitkiler: Canlılar içinde tek ototrof olan (kendi besinini kendi üreten) bitkilerin hayatı; suya, suda çözümlenmiş toprak maddelerine, havadaki karbondioksit gazına ve güneş enerjisine bağlıdır. Bitkiler yer, içer, havayı solur, gelişir, büyür, ürer, yaşlanır, hastalanır ve takdîr edilen ömürleri bitince ölüp çürür ve toprağa dönüşürler. Bitkilerde sinir sistemi olmadığı için hayvanlar otlarken ve insanlar kesip koparıırken acı duymazlar ve sorumlulukları olmadığından yeniden dirilip mahşere gelmezler.

Hayvanlar: Bitkisel hayatın bir üst derecesine ve yaşadıkları ortama göre farklı organlara sahip olan hayvanların hayatı; doğal gıdalara, suya ve havadaki oksijen gazına bağlıdır. İsteği ile hareket edebilen hayvanlarda sinir sistemi olduğundan acı duyar, hastalanır, yaşlanır ve ölünce bitkiler gibi çürüyüp toprağa dönüşürler. Ancak nefsanî duyguları olduğu için insanlardan ve birbirlerinden haklarını almak için yeniden dirilip mahşere gelecekler ve ısırarak, ezerek, çiğneyerek haklarını alıp tatmin olduktan sonra, Allah'ın (c.c.) “**Kûnî tûrâbâ**” emriyle tekrar toprak olacaklar.

İnsanlar: Hayvansal hayatın bir üst derecesine sahip olan insanların hayatı; solunum, dolaşım, sinir ve sindirim gibi sistemlerin ve bu sistemlere bağlı organların düzenli çalışmasına, havadaki oksijen gazına, suya ve temel gıdalara bağlıdır. Akıllı oldukları için ilâhî emirleri uygulamakla yükümlü ve sorumludurlar. Farklı elementlerden yaratıldıkları için bedensel ve psikolojik açıdan aynı halde kalamazlar. Zaman gelir kahkaha ile güler, zaman gelir hıçkırık hıçkırık ağlarlar. Daralır, bunalır, hastalanır, yaşlanır ve ölünce çürüyüp toprağa dönüşürler. Ancak ilâhî emirleri uygulamakla yükümlü oldukları için ikinci sûr'da yeniden dirilip mahşere

gelecekler ve sorgulamadan sonra, ya o güzelim cennette ebedî mutlu olacaklar ya da o korkunç cehennemde cayır cayır yanacaklar.

Cinler: Uzun ömürlü olan cinlerin hayatı da yeme, içme gibi doğal gıdalara bağlıdır. Kızgın ve renksiz gazlardan yaratıldıkları için gözle görülmez, farklı şekillere girer, seri hareket eder, çabuk kızar, aralarında tartışır, su altında ve uzayda uzun süre kalabilirler. Akıllı ve bilinçli olan cinler de ilâhî emirleri uygulamakla yükümlü ve sorumludurlar. Toplumsal kabile hayatı yaşar, evlenir, ürer, hastalanır, yaşlanır ve renksiz gazlardan yaratıldıkları için ölünce çürümeyip havaya karışırlar. Cinler de ikinci sûr'da yeniden dirilip mahşere gelecekler ve insanlar gibi sorgulanacaklar.

Melekler: Madde ötesi ruhsal varlıklar olan meleklerin hayatı doğrudan Allah'ın (c.c.) **el-Hayy** esmâsına bağlı olduğundan yemez, içmez, havayı solamaz, uyumaz, yorulmaz, evlenmez, üremez, hastalanmaz, yaşlanmaz ve kıyâmete kadar yaşarlar. Öfke, şehvet ve benlik gibi nefsânî duyguları olmadığından aralarında tartışmaz, Allah'a (c.c.) âsi olmaz, emroldukları şeyi hemen yapar ve bizim havayı soluduğumuz gibi sürekli Allah'ı (c.c.) hamd ile tesbih (zikir) edip mânevî feyizler ve ruhsal zevkler alırlar.

Peki, Hayat Nedir?

Her dönemin bilim adamları hayatın sırrını araştırmış ve farklı görüşleri ortaya atmışlar ama sonuçta kendileri de ölmüş, yer altında çürümüş ve unutulup gitmişler. Çağımızın bilim adamları da gelişen teknolojiye yararlanıp modern laboratuvarlarda hayatın sırrını hücrelerde, çekirdeklerinde ve çekirdekdeki kromozomlarda, genlerde ve DNA moleküllerinde didik didik araştırıyorlar ama hayat gerçekte ilâhî bir

sır olduğundan ve sır olarak kalacağından sonuçta onlar da ölecek, yer altında çürüyecek ve unutulup gidecekler.

Bizim görevimiz çıkmaz sokaklarda oyalanmadan, doğumla başlayan ve ölümlle noktalanacak olan hayatımızın değerini bilmek ve sayılı nefeslerimizi boşa tüketmemektir. Ölüm, sadece bizden öncekilerin değil, bizim de ve bizden sonrakilerin de ortak kaderidir. Bu nedenle zengin, fakir, kadın, erkek, genç ve yaşlı ayrımı olmadan her insan vakti gelince ölecek, son gömleği olan beyaz kefeni giyecek, ilkel tabuta binecek ve mezar denilen yer altındaki bir çukurda tek başına yalnız ve garip kalacak!..

İLİM: Cehâletin karşıtı olan ilim, bilmek demektir. Allah (c.c.) sıfat-ı sübûtiyesinden olan **ilim** sıfatı ile; yerde, göklerde ve göklerin ötesinde gizli ve açık ne varsa hepsini bildiği gibi, milyarlarca yıl önceki olayları ve milyarlarca yıl sonra olacakları da bilir. Çünkü Allah'ın (c.c.) ilmi zamanla ve mekânla sınırlı değildir.

Yüce Allah buyuruyor:

Gaybın anahtarları O'nun (Allah'ın) katındadır. Onları, O'ndan başka hiç kimse bilemez. Karada ve denizde ne varsa (hepsini) bilir. O'nun bilgisi dışında bir yaprak düşmez. Ne yerin karanlıkları içindeki bir tane (tohum), ne de yaş-kuru ne varsa hepsi mutlaka apaçık bir kitap'ta (Levh-i Mahfûz'da kayıtlı) dir. (En'âm, 59)

Akıllı ve bilinçli varlıklar olan meleklerin, cinlerin ve insanların bilgi ve gözlemleri dışında kalan her çeşit gizli bilgilere **gayb** denir. Yedi kat göklerdeki, yerdeki, yerle gökler arasındaki ve yedi kat göklerin ötesindeki her çeşit gizli bilgilerin anahtarları (şifreleri), Allah'ın (c.c.) katında yani sadece O'na âit olduğundan, onları Allah'tan başka hiçbir varlık bilemez.

Allah (c.c.) sonsuz ve sınırsız ilmi ile; dağlarda, ormanlarda, ovalarda, yer altında ve denizlerde yaşayan milyonlarca hayvan türünden her birini teker teker görür, sayılarını bilir, zikirlerini işitir ve hiç aksatmadan rızıklarını verir.

Allah'ın (c.c.) bilgi ve irâdesi dışında bir tek yaprak hareket etmez, sararıp solmaz ve kuruyup yere düşmez. Toprağa gömülen tohumların, çekirdeklerin hepsini görür, sayılarını bilir ve dilediğini çimlendirip bitkisel hayata dönüştürür. Yaş-kuru, ölü-diri ne varsa bunların hepsi ayrıntıları ile Levh-i Mahfûz'da kayıtlıdır.

Yüce Allah buyuruyor:

Ne yerde ne gökte zerre ağırlığınca bir şey, ne de ondan (zerreden) daha küçük ve daha büyük hiçbir şey Rabbinden gizli değildir, hepsi Kitab-ı Mübîn'de (kayıtlı) dır. (Yûnus, 61)

Arapça'da en küçük varlıklara zerre denir. Atomun keşfinden önce bazı müfessirler zerreyi farklı şekillerde yorumlamışlarsa da günümüzde madde âlemindeki en küçük varlıkların yani zerrenin atomlar olduğu artık tartışmasız kabul edilmiştir.

Yedi kat göklerde, yerde, yerle gökler arasında, denizlerde ve atmosferde katı, sıvı ve gaz halinde zerre (atom) ağırlığınca ne varsa, Allah (c.c.) hepsini görür, sayılarını bilir ve dilediği gibi yönetir. Ayrıca atomdan 100.000 defa daha küçük olan çekirdeklerini, çekirdeklerin içindeki protonları, nötronları ve çekirdeğin etrafında hızla dönen elektronları da görür, sayılarını bilir ve her birini dilediği gibi yönetir.

En küçük varlıklar olan elektronları atomun çekirdeği etrafındaki yörüngelerinde döndüren Allah (c.c.) dünya, ay, güneş ve yıldızlar gibi en büyük varlıkları da galaksilerin

merkezi etrafındaki yörüngelerinde aynı kolaylıkla döndürür, her birini teker teker görür, sayılarını bilir ve dilediği gibi yönetir. Çünkü âlemlerin Rabbi olan Allah'tan (c.c.) hiçbir şey gizli değildir ve bunların hepsi **Kitab-ı Mübîn**'de kayıtlıdır.

Değerli Okurlarım! Yeryüzündeki bütün insanlar bir araya gelseler ve dünyanın en büyük çölü olan Büyük Sahra'daki kum tanelerini teker teker saymaya başlasalar ve onlardan sonra evlâtları, torunları ve torunlarının torunları da binlerce yıl bu sayım işlemine devam etseler, Büyük Sahra'daki kum tanelerinin trilyonda birini sayamadan kıyâmet kopar ve sayım işlemi kalır.

Göklerin ve yerin tek egemeni olan Allah (c.c.), Büyük Sahra'daki ve diğer çöllerdeki her biri milyarlarca atomdan oluşan kum tanelerini teker teker görüp sayılarını bildiği gibi, ayrıca kum tanelerindeki atomları ve atomların çekirdeğindeki protonları, nötronları ve elektronları da teker teker görür, sayılarını bilir ve dilediği gibi yönetir.

Yedi kat göklerdeki, yerdeki, çöllerdeki, atmosferdeki ve denizlerdeki katı, sıvı ve gaz halindeki atomları, atomların çekirdeğindeki protonları, nötronları ve elektronları teker teker görüp sayılarını bilen Allah'ın (c.c.) sonsuz, sınırsız kudreti ve ilmi karşısında kalpleri ürpermeyen ve alınları secde görmeyenlere, çöllerdeki kumların sayısınca yazıklar olsun!..

Ya Hücreler ve Hücre Çekirdeğindeki Kromozomlar, Genler, DNA'lar?

Yüce Allah buyuruyor:

O (Allah) ki, sizi topraktan yaratırken de ve siz annelerinizin karnında cenîn (embriyon) halinde iken de sizi en iyi bilendir. (Necm, 32)

Bizler ayaklar altında çiğnenen ölü toprak maddeleri yani oksijen, hidrojen, karbon, potasyum, kalsiyum, sodyum, azot, fosfor, magnezyum ve demir gibi elementler halinde iken de annelerimizin karnında embriyon halinde iken de bizi en iyi bilen ve koymuş olduğu üreme kuralı doğrultusunda aşama aşama yaratan Allah (c.c.); bedensel yapımızı oluşturan trilyonlarca farklı hücreyi, hücrelerin çekirdeğini ve çekirdekteki kromozomları, genleri ve DNA moleküllerini de görür ve sayılarını bilir.

Yüce Allah buyuruyor:

Biz, toprağın onlardan neyi eksilttiğini kesinlikle biliyoruz ve katımızda her şeyi muhafaza eden bir kitab (Levh-i Mahfûz) vardır. (Kaf, 4)

Bizler ölüp mezara konduğumuz zaman da toprağın bizden neyi eksilttiğini yani ana karnında aşama aşama yaratıldığımız gibi mezarda da aşama aşama çürüyüp toprağa dönüşümüzü en iyi bilen Allah (c.c.), bunları ezelde takdir etmiş ve ayrıntıları ile Levh-i Mahfûz'a yazdırmıştır.

SEMÎ' ve **BASAR**: Allah (c.c.) sıfat-ı sübûtiyesinden olan **semî'** sıfatı ile sesli ve sessiz her şeyi işitir ve **basar** sıfatı ile de gizli ve açık her şeyi görür. Biz; dış kulak, orta kulak ve iç kulaktan beyindeki işitme merkezine uzanan bir sistemle işitir ve gözümüzdeki sert tabaka, damar tabaka ve sinir tabakadan beyindeki görme merkezine uzanan bir sistemle görürüz.

Allah (c.c.) hikmetinin gereği bizim işitme ve görme duyarımızı kısıtlı yarattığından ve biz bu ilâhî sınırı aşacak güce sahip olmadığımızdan uzaktaki ve belirli frekansların dışındaki sesleri duyamaz, havadaki renksiz gazları, cinleri ve virüs gibi mikroorganizmaları göremeyiz.

Kuşkusuz Allah (c.c.) bizim gibi kulak ve göz denilen ve geçici hücrelerden oluşan duyu organları ile değil, **semî** ve **basar** sıfatları ile uzak-yakın ve gizli-açık ayrımı olmadan yarattığı varlıkların hepsini aynı anda görür ve seslerini birbirine karıştırmadan aynı anda işitir. Allah'ın (c.c.) semî ve basar sıfatlarını engelleyecek ya da kısıtlayacak bir güç olmadığından,

Karanlık gecede, kara taşın üstündeki kara karıncaları, gecenin karanlığında havada uçuşan göçebe kuşları, okyanusların karanlıklarında yüzen balıkları, ormanlarda can ya da et derdi ile koşuşan hayvanları, Allah Allah diye yanan âşık-ları, gool diye bağırان fanatikleri, ana karnındaki yavruları, berzah (kabir) âlemindeki ruhları, nurdan yarattığı melekleri, cennetteki hûrileri, renksiz gazlardan yarattığı cinleri ve diğer varlıkların hepsini aynı anda görür ve seslerini aynı anda işitir.

Hz. Süleyman ve Dişi Karınca

Yüce Allah buyuruyor:

Süleyman'ın cinler, insanlar ve kuşlardan oluşan orduları toplandı. İşte bunlar (düzenli bir şekilde) sevk ve idare olunuyorlardı. Nihayet karınca vâdisi üzerine geldiklerinde bir karınca: “Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin, Süleyman ve ordusu farkında olmadan sizi çiğneyip ezmesinler.” dedi. (Süleyman) onun sözüne gülümseyerek tebessüm etti. (Neml, 17-18-19)

Hz. Süleyman; cinlerden, insanlardan ve kuşlardan oluşan güçlü ordusu ile Tâif'e doğru giderken, karıncaların yoğun olduğu bir vâdiye 3 mil (yaklaşık 5 km) yaklaşınca, karıncaların beyi olan bir dişi karınca: **“Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin, Süleyman ve ordusu farkında olmadan**

sizi çiğneyip ezmesinler.” dedi. Hz. Süleyman, karınca beyinin bu uyarısına hayran kalıp gülümsedi.

Babası Hz. Dâvud’un ölümünden sonra peygamber ve devlet başkanı olan Hz. Süleyman, dünyada eşi görülmemiş bir saltanat sürdü. Karıncalardan uçan kuşlara ve denizdeki balıklardan ormandaki vahşi canavarlara kadar bütün hayvanların dilini bilir; cinler, insanlar, hayvanlar ona itaat eder ve rüzgâr onun dilediği yöne eserdi. Sonuçta, bil-lur sarayında âsasına dayanıp cinlerin çalışmasını izlerken, **“Her canlı ölümü tadacaktır.”** ilâhî fermanı gereği bu fâni dünyadan göçüp gitti.

Karıncaların doğal antenleri ile yaptığı ve insan kulağının duyamayacağı sesleri, Hz. Süleyman gibi bir beşer (insan) 5 km mesafeden duyduğuna göre karıncaları, antenlerini ve Hz. Süleyman’ı yaratan Allah (c.c.), milyarlarca ışık yılı uzaklıktaki sesleri duyup konuşanları görmez mi?

İRÂDE: Allah’ın (c.c.) sıfat-ı sübûtiyesinden olan **irâde**, bir şeyin olmasını ya da olmamasını dilemek demektir. Allah’ın (c.c.) yedi kat gökleri, yerleri ve bütün âlemleri kapsayan evrensel irâdesine **irâde-i kül** ve Allah’tan başka varlıkların kısıtlı ve sınırlı irâdesine de **irâde-i cüz** denir.

irâde-i Kül

Allah’ın (c.c.) gökleri, yerleri ve bütün varlıkları kapsayan evrensel irâdesini engelleyecek ya da erteleyecek bir güç olmadığından göklerde, yerde ve bütün âlemlerde sadece Allah’ın (c.c.) yüce irâdesi geçerlidir ve Allah (c.c.) ne dilerse, o hemen olur.

Bizler bir sınavı kazanmak, bir işe girmek, bir üst makama atanmak, bir iş yeri kurmak, bir ev ya da araba almak,

evlenmek, borç para bulmak ve yaşam boyu bitip tükenmeyen dünya işlerimizi başarmak için günlerce, aylarca, yıllarca sağa sola koşarken stresten daralır, bunalır, yoruluruz ve sonuçta hayâl kırıklığına uğrayıp moralimiz bozulabilir.

Yüce Allah buyuruyor:

O'nun (Allah'ın) emri bir şeyi (yaratmayı) dilediği zaman, ona sadece "ol" der. O da hemen olur. (Yâsîn, 82)

Bizim göz kapaklarımızdan parmak uçlarımıza kadar iç ve dış organlarımızdan her biri beyindeki belirli merkezlere bağlı olduğu gibi gökteki, yerdeki canlı ve cansız bütün varlıklar, akan sular, esen yeller, atmosferdeki gazlar, bulutlar, uzaydaki gezegenler, güneş sistemleri, yıldızlar ve galaksiler Allah'ın (c.c.) yüce irâdesine bağlı olduğundan Allah (c.c.) bir şeyi yaratmayı dilediği zaman, bizim gibi hâşâ! sebepler kurallı ile uğraşmaz. Ona sadece "ol" der ve o da hemen olur.

Denizlerdeki suların güneş enerjisi ile buharlaşıp atmosferde depolanması, rüzgârlarla bir araya gelip yoğunlaşması, sonra takdîr edilen yerlere sevk edilip yağmur ve kar şeklinde tekrar yeryüzüne inmesi ve ardından kara topraklardan birbirinden güzel rızıkların fışkırması, sonsuz ve sınırsız kudret sahibi olan Allah'ın (c.c.) göklere, yere ve her şeye egemen olduğunun açık göstergesidir.

İlâhî İrâde ve Evrensel Nüfus Plânlaması

Yüce Allah buyuruyor:

Allah sizi (önce) topraktan, sonra nutfeden (erkek-dişi üreme hücrelerinden) yarattı. O'nun (Allah'ın) bilgi (ve irâde) si olmadan hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz. (Fâtır, 11)

Yağmur suları ile ıslanan ölü toprakların çamur haline dönüşmesi, çamurdaki belirli elementlerin bitki kökleri tarafından emilip gıda maddelerine dönüşmesi, yenilen gıdaların erkekli-dişili üreme hücrelerine ve üreme hücrelerinin döl yatağı denilen doğal laboratuvarında insan şekline dönüşmesi, Allah'ın (c.c.) irâde ve takdîr ettiği evrensel nüfus plânlamasının düzenli bir şekilde uygulanmasıdır.

Allah (c.c.), gökleri ve yeri yaratmadan önce karıncalardan fillere ve uçan kuşlardan denizlerdeki balıklara kadar yaratacağı bütün hayvan türleri ile insanların nüfus plânlamasını yapmış ve bunlar ayrıntıları ile Levh-i Mahfûz'a yazılmıştır. Bu nedenle Levh-i Mahfûz'daki yazının ve Allah'ın (c.c.) yüce irâdesinin dışında insan olsun, hayvan olsun hiçbir dişi gebe kalamaz ve doğuramaz.

Gerçi Nemrud ve Firavun gibi haddini aşıp ilâhlık taslayan iki kanlı diktatör de nüfus plânlaması yaptı ve Hz. İbrahim ile Hz. Mûsa'nın doğumunu önlemek için erkek çocuk doğumunu yasaklayıp çok sert önlemler de aldılar. Ancak Allah'ın (c.c.) yüce irâdesini engellemeye ve Levh-i Mahfûz'daki yazıyı değiştirmeye güçleri yetmediğinden Hz. İbrahim de Hz. Mûsa da Allah'ın (c.c.) takdîr ettiği vakitte dünyaya geldiler ve iki zâlim diktatörün helâkına neden oldular.

Yüce Allah buyuruyor:

O (Allah) ki, gökleri ve yeri hak ile (hikmetle) yarattı. "Ol" dediği gün (her şey) olur. O'nun sözü haktır. Sûr'a üfürüldüğü gün de mülk (egemenlik) O'nundur.

(En'âm, 73)

Yedi kat gökleri trilyonlarca yıldızlarla donatan ve yeryüzünü insanların yaşam koşullarına göre düzenleyen Allah (c.c.), bir şeye "ol" dediği gün hemen olur. Sûr'a üfürüldüğü ve

korkunç kıyâmetin koptuğu gün de mülk, egemenlik O'nundur ve kıyâmet O'nun kesin kontrolü altında olacaktır. Çünkü O'nun sözü, (ol) emri haktır ve takdîr ettiği vakit gelince mutlaka gerçekleşecektir.

Yüce Allah buyuruyor:

O gün (kıyâmet koparken) dünya başka bir dünyaya (yapıya) dönüştürülecek ve gökler de (başka yapıya dönüştürülecek). (İbrâhim, 48)

Allah (c.c.) emir verince ve Hz. İsrâfil kutsal sûr'a üfleyince, korkunç kıyâmet kopacak ve canlılar korkudan çıldırıp ölecek. Kıyâmet olayında dağlar yerinden kopup havada toz gibi uçuşacak, denizler kaynayıp taşacak, çekim dengesi bozulup yıldızlar dağılacak ve güneş dürülüp kararacak. Atomlar parçalanıp başka maddelere dönüşürken, dünyanın ve göklerin bugünkü denge-düzeni de kökten değişip kalıcı ve istikrarlı yeni bir denge-düzen kurulacak ve âhiret âlemi başlayacak.

Ancak! Hz. Âdem'den, Hz. Muhammed'e kadar her peygamberin ümmetine haber verip uyardığı korkunç kıyâmet koparken, yedi kat gökler ve yer beşik gibi sallanırken, dağlar havada toz gibi uçuşurken, katı, sıvı ve gaz halindeki atomlar parçalanıp başka maddelere dönüşürken de,

Hedef gözetilmeksizin rastgele ateş edilen bir silâhın namlusundan çıkan serseri mermiler gibi hiçbir şey başıboş ve kontrol dışı olmayıp, her şey Allah'ın (c.c.) bilgi, irâde, gözetim ve kesin kontrolü altında olacaktır.

Yüce Allah buyuruyor:

İşte! Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilâh yoktur. Her şeyi yaratan O'dur. O halde (sadece) O'na kulluk edin. (En'âm, 102)

İrâde-i Cüz

Allah (c.c.) Hz. Dâvud'a: "Ya Dâvud! Sen de dilersin, ben de dilerim. Ancak senin dilediğin değil, benim dilediğim olur." buyurdu. Allah'ın (c.c.) evrensel irâdesine **irâde-i kül** denildiği gibi ister peygamber ister melek olsun, Allah'tan başka varlıkların çok kısıtlı ve sınırlı irâdesine de bütünün bir parçası anlamında **irâde-i cüz** denir. İşte insan bu irâde-i cüz'ü ile yaptığı işlerden sorumludur. Örneğin irâde dışı kumada oruç bozulmaz, irâdeye bağlı kumada ise oruç bozulur.

Yüce Allah buyuruyor:

Allah dilemedikçe siz (bir şeyi) dileyemezsiniz. Kuşkusuz Allah her şeyi bilendir ve hikmet sahibidir. (İnsan, 30)

Göklerde, yerde ve bütün âlemlerde sadece Allah'ın (c.c.) irâdesi geçerli olduğundan ve Allah'ın (c.c.) irâdesini engelleyecek ya da erteleyecek bir güç olmadığından hiç kimse Allah'ın (c.c.) yüce irâdesi ile örtüşmeyen bir şeyi dileyemez. Yani yıllarca peşinden koşsa, yorulsa ve adaklar adasa da gerçekleşmez. Çünkü hiç kimse dilediği bir şeyin kendisi için hayır mı, şer mi? olduğunu bilemez. Gerçek hikmet sahibi olan Allah (c.c.), her şeyi en iyi bilendir.

Âni hastalıklar, trafik kazaları, doğumlar, ölümler, beklenmedik olaylar, yasaklar, olumsuz hava koşulları ve trafikteki sıkışıklıklar gibi irâdemiz dışında gelişen olaylar, Allah'ın (c.c.) yüce irâdesi ile örtüşmediği için kısıtlı ve sınırlı olan irâdemizin gerçekleşmesine engel olan nedenlerdir.

Yüce Allah buyuruyor:

İnşâAllah (Allah dilerse) demeden asla hiçbir şey için, "ben yarın mutlaka bunu yaparım" deme! Unuttuğun zaman da (inşâAllah de) Rabbini an. (Kehf, 23-24)

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Yarını bekleyen çok kişiler vardır, ona (yarına) eremez. Öyle kişiler de vardır ki, yarına erdiği halde o günü tamamlayamaz. (Deylemi)

Dilediği zaman doğma, dilediği kadar yaşama ve dilediği zaman ölme irâdesi elinde olmayan, geleceği beklerken yarına sağ çıkacağını bilmeyen ve yarına sağ çıkarsa bile o günü akşama kadar tamamlayacağını bilmeyen zavallı insanın irâdesi çok kısıtlı olduğundan Allah (c.c.): **“İnşâAllah (Allah dilerse) demeden asla hiçbir şey için, ‘ben yarın mutlaka bunu yaparım’ deme!”** diye bizi uyarıyor ve unuttuğumuz zaman da aklımıza gelince inşâAllah dememizi tavsiye ediyor.

KUDRET: Allah'ın (c.c.) sıfat-ı sübûtiyesinden olan **kudret**, güç ve kuvvet demektir. Allah'ın (c.c.) madde ve madde ötesi âlemleri, canlı ve cansız bütün varlıkları kapsayan evrensel kudretine **kadîr-i mutlak** ve Allah'tan başka varlıkların çok kısıtlı ve sınırlı kudretine de **kadîr-i mukayyed** denir.

Kadîr-i Mutlak

Yüce Allah buyuruyor:

Allah'ın her şeye kâdir olduğunu (gücü yettiğini) bilmez misin? (Bakara, 106)

Göklere, yerlere ibretle baktığımızda! Madde âleminin temel yapı taşları olan küçücük atomları yaratan ve çekirdeği etrafında elektronları hızla döndüren kimdir? Ayı dünyanın, dünyayı güneşin ve güneşi uyduları ile birlikte Samanyolu Galaksisi'nin merkezi etrafındaki yörüngelerinde düzenli bir şekilde döndüren ve bu denge-düzeni kuran kimdir?

Kızgın gaz kütlesi halindeki dünyayı insanların yaşam koşullarına göre düzenleyen, gökyüzünü parlak yıldızlarla süsleyen, uzaydan gelecek gök taşlarına ve güneşten gelecek öldürücü ultraviyole ışınlarına karşı atmosferi (ozon tabakasını) koruyucu tavan yapan kimdir?

Soluduğumuz havadaki oksijen gazını, içtiğimiz tatlı kaynak sularını, yediğimiz birbirinden güzel çeşitli gıdaları yaratan ve bunları sindirim sistemimizde çeşitli enzimlerle sindirip kana ve canlı hücrelere dönüştüren kimdir?

Bedenimize pasaportsuz ve vizesiz kaçak yollarla giren zararlı bakterilere ve virüslere karşı bizi savunması için akyuvarları ve bakterilerin salgıladığı toksinlere (zehirlere) karşı antitoksinleri yaratan ve zararlı mikrop türleri ile akyuvarlar arasındaki savaşa son noktayı koyan kimdir?

Uzay çağında ve en modern laboratuvarlarda hâlâ bazı hastalıklara teşhis bile koyamayanlar ve teşhis koydukları pek çok hastalıkları tedavi edemeyenler, zararlı mikrop türleri ile akyuvarlar arasındaki savaşa son noktayı koyamayacağına göre, kadîr-i mutlak olan Allah'ın (c.c.) her şeye kâdir olduğuna ve her şeye gücü, kudreti yettiğine inananların aklından şüphe edilmez mi?

Madde ötesi âlemlerde dilediği her şeyi sadece bir **kün** (ol) emri ile yaratan Allah (c.c.), âhîret âleminin sınav salonu konumunda olan dünya âleminde ise sınav gereği iman-ı gaybî (görmeden inanma) ilkesi geçerli olduğundan sonsuz ve sınırsız kudretini sebepler kuralı ile gizlemek için dilediği her şeyi perde arkasından yani koymuş olduğu sebepler kuralı doğrultusunda aşama aşama yaratır.

Dünya âleminde dilediği her şeyi belirli sebepler kuralı doğrultusunda ve aşama aşama yaratan Allah (c.c.) dilerse

bir tek buğdayı yarattığı gibi katrilyonlarca buğdayı da aynı anda ve aynı kolaylıkla yaratır. Bir tek hücreyi yarattığı gibi trilyonlarca hücreyi ve bir tek insanı yarattığı gibi her biri trilyonlarca hücreden meydana gelen milyonlarca insanı da aynı anda ve aynı kolaylıkla yaratır.

Nitekim dünyanın çeşitli ülkelerinde her an, her sâniye binlerce doğum oluyor. Dünya âlemindeki sebepler kuralı doğrultusunda binlerce bebeği aynı anda yaratan Allah (c.c.), sebepler kuralının geçersiz olduğu âhret âleminde, trilyonlarca insanı aynı anda ve aynı kolaylıkla yaratamaz mı?

“Bu çürümüş kemikleri tekrar kim diriltebilir?” diyen Übey ibni Halef gibi azılı müşrikler ve çağdaş ateistler, yeniden dirilip kabirlerinden kalktıkları zaman **“Eyvah! (Yazıklar olsun) bize, yattığımız yerden (mezardan) bizi kim kaldırdı?”** diyecekler ama ne yazık ki iş işten geçmiş olacak ve cehennemde cayır cayır yanmanın dışında başka bir alternatifleri olmayacak...

Güneş Sistemi ve Atomlar

“Tavuk mu yumurtadan, yumurta mı tavuktan çıktı?” diye bir atasözümüz var ya! İşte bu söz, güneş sistemi ile atomlar için de geçerli olabilir. Çünkü madde âleminin en küçük yapı taşları olan atomlar güneş sisteminin küçültülmüş örneği ve güneş sistemi de atomların büyütülmüş örneğidir.

Yeryüzündeki canlıların hayat ve enerji kaynağı olan güneşin çapı 1.391.000 km (dünyanın çapı 12.765 km) ve ağırlığı dünyanın 332.000 katıdır. Trilyonlarca hidrojen bombasının enerjisine eşit enerjiye sahip olan kızgın gaz halindeki dev kütleyi yaratan ve onu çekim gücüne boyun eğdirip takdir ettiği yörüngesine oturtan Allah (c.c.), hiç kuşkusuz dilediği her şeyi yaratmaya kâdirdir.

Doğal hidrojen-helyum reaktörü olan güneşte, ilâhî kural gereği dört hidrojen atomu birleşip bir helyum atomuna dönüşür. Ancak dört hidrojen atomu bir helyum atomundan ağır olduğundan kalan kütle enerjiye dönüşür ve saniyede 4 milyon ton kütle enerji açığa çıkıp patlamalarla etrafa yayılır.

Samanyolu yıldızlarından dünyaya en yakını olan güneşin; Merkür, Venüs, Dünya, Mars, Jüpiter, Satürn, Uranüs, Neptün ve Plüton gibi uyduları ve bu uyduların da uyduları vardır. İşte bu topluluğa **güneş sistemi** denir. Güneşe en yakın olan Merkür, Venüs ve Dünya'ya iç gezegenler; güneşe daha uzak olan Mars, Jüpiter, Satürn, Uranüs, Neptün ve Plüton'a dış gezegenler denir.

Gezegenler hem kendi ekseninde ve hem uyduları ile birlikte güneşin etrafındaki yörüngelerinde dönerler. Güneşe 57 milyon km uzaklıktaki Merkür, güneşin etrafındaki bir dönüşünü 88 günde tamamlarken, 150 milyon km uzaklıktaki dünya 365 günde ve 5 milyar 900 milyon km uzaklıktaki Plüton da 249 yılda tamamlar.

Peki, Güneş Neyin Etrafında Döner?

Yüce Allah buyuruyor:

Güneş, kendisi için belirlenen yörüngesinde hareket eder. İşte bu, azîz ve alîm olan Allah'ın takdîridir.

(Yâsîn, 38)

Bizim çıplak gözle bakamadığımız dev enerji kütlesi güneş de uyduları ve uydularının uyduları ile birlikte yarı çapı 30.000 ışık yılı olan Samanyolu Galaksisi'nin merkezi etrafındaki yörüngesinde sâniyede 250 km hızla döner ve bir dönüşünü 225 milyon yılda tamamlar. İşte bu, **azîz** (her şeye gücü yeten) ve **alîm** olan (her şeyi bilen) Allah'ın (c.c.) takdîri yani kurduğu denge ve düzendir.

Dev enerji kütlesi olan güneşi ve uydularını Allah'tan başka kim yaratabilir? Onları çekim gücü ile birbirine bağlayıp yörüngelerine kim oturtabilir? Bir ârıza ânında uzaya çıkıp onları kim onarabilir? Hangi çılgın bu sorulara **ben** diye yanıt verebilir? O halde haddimizi bilelim ve yüceler yücesi Allah'ın (c.c.) emirlerine boyun eğip İslâmî kurallar doğrultusunda yaşayalım!..

Atomlar Âlemi

Madde âleminin en küçük yapı taşları olan atomlar, toplu iğne ucunun ancak milyonda biri kadar küçücük zerreciklerdir. Çünkü elektron mikroskobunda bir milyon defa büyütülen bir atom, ancak bir toplu iğnenin ucu kadar görünür. Atomlar hayâl edemeyeceğimiz kadar küçük olmakla birlikte, güneş sisteminin küçültülmüş bir örneği ve güneş sistemi de atomun büyütülmüş bir örneğidir.

Atomlar âlemine ibretle baktığımızda! Âlemler içine âlemleri ve zerrelere içine zerrelere sığdıran Allah (c.c.) küçücük atomların içine de atomun çapından 100.000 defa daha küçük çekirdeklerini ve çekirdeklerin içine de çok sayıda nötronları, protonları sığdırıyor ve gezegenleri güneşin etrafındaki yörüngelerinde düzenli bir şekilde döndürdüğü gibi elektronları da atomun çekirdeği etrafındaki yörüngelerinde düzenli bir şekilde döndürüyor.

Güneşle uyduları arasındaki mesafeyi çok hassas matematiksel kurallara göre düzenleyen ve uyduları yörüngelerinde tutmak için onları güneşin çekim gücüne bağlayan Allah (c.c.), atomun çekirdeği ile elektronları arasındaki mesafeyi de çok hassas matematiksel kurallara göre düzenlemiş ve eksi yüklü elektronları yörüngelerinde tutmak

için onları artı yüklü protonların çekim gücüne bağlamış ve dengenin korunması için de elektronlarla protonların sayısını eşitlemiştir.

Örneğin, hidrojen atomunda 1 proton 1 elektron, helyum atomunda 2 proton 2 elektron, azot atomunda 7 proton 7 elektron, oksijen atomunda 8 proton 8 elektron ve uranyum atomunda 92 proton ve 92 elektron vardır.

Aklı, mantığı zorlayacak ve hayâl gücünü çatlatacak kadar küçücük atomları yaratan ve atomdan 100.000 defa daha küçük çekirdeğinin içine onlarca protonları, nötronları sığdıran ve onlarca elektronu atomla çekirdeği arasındaki daracık yörüngelerinde birbirine çarpmadan hızla döndüren Allah'ın (c.c.) büyüklüğü ve sınırsız kudreti karşısında **Allahü Ekber** diye secdeye kapanmaktan başka elimizden ne gelir ki!..

Yüce Allah buyuruyor:

(Resûlüm!) De ki: “Ey mülklerin mâliki (sahibi) Allah'ım! Sen mülkü dilediğine verirsin, dilediğinden de mülkü geri alırsın. Dilediğini azîz kılar (yüceltir) sin, dilediğini de zelîl kılar (alçaltır) sın; hayır (lar) senin elindedir. Kuşkusuz Sen, her şeye kâdirsin. (Âl-i İmrân, 26)

Yedi kat göklerin, yerin ve bütün mülklerin mâliki ve gerçek sahibi olan Allah (c.c.), dilediği kuluna mal, mülk verip onu servet sahibi yapar; dilediği kulundan da malı, mülkü geri alıp onu yoksul yapar. Dilediğini azîz kılıp yüceltir, saygın yapar, dilediğini de zelîl kılıp aşağılar. Çünkü mal, mülk, makam, mevki, sağlık, huzur ve saygınlık gibi bütün hayırlar O'nun elinde (hükümünde) dir ve Allah (c.c.) dilediği her şeyi yapmaya kesinlikle kâdirdir, güç ve kudret sahibidir.

Ancak Bir Gerçeği de Unutmayalım!

Allah (c.c.) dilediği kuluna mal, mülk, makam ve mevki verip saygın yapar ama Hz. Süleyman'a verdiği gibi bunları sürekli değil sınav gereği emaneten verir. Çünkü bütün âlemlerin Rabbi olan Allah (c.c.), rububiyetini hiç kimse ile paylaşmadığı gibi mülkünü de hiç kimse ile paylaşmaz ve yarattığı varlıklardan hiçbirini kendine şerik (ortak) yapmaz. Bu nedenle atalarımız: **“Mal da yalan, mülk de yalan, var biraz da sen oyalan. Mal sahibi, mülk sahibi hani bunun ilk sahibi?”** demişler ve gerçekten çok doğru söylemişler. Çünkü hiç kimse beyaz bir kefenden başka yaşam boyu hırsıyla çalışıp kazandığı malını, mülkünü tabutuna yüklenip âhiret âlemine götürmüyor ki!

Çocuklar oyuncakları paylaşamayıp kavga ederken **“oyuncak kavgası”** diye güler geçeriz ama ya bize kimler gülsün? Aramızdaki tartışmalar, küskünlükler, taşlı, sopalı kavgalar, silâhlı saldırılar, komşu kavgaları, arkadaş kavgaları, kardeşler arasında mîras kavgaları ve devletler arası korkunç savaşlar... Peki, bunlar **“oyuncak kavgası”** değil mi? Niçin kavga ediyoruz ve neyi paylaşamıyoruz?

Bizden öncekiler de oyuncak kavgaları yapmadılar mı? Öz kardeşler arasında mîras kavgaları ve saltanat kavgaları olmadı mı? Dünyayı paylaşamayan emperyalist güçler okla, kılıçla, tankla, topla, gemilerle ve uçaklarla birbirine saldırıp korkunç katliamlar yapmadılar mı? Peki sonuç ne oldu? Ülkelerine sığmayanlar ve dünyayı paylaşamayanlar, şimdi kara toprağın altındaki daracık kabirlerinde tek başlarına garip garip yatıp sorguya çekilecekleri günü korku ve endişe ile beklemiyorlar mı?

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Akıllı kişi, nefisini hesaba çeken ve ölümden sonrası için çalışandır. (Tirmizî - İbni Mâce)

Akıllı kişilerden olmak ve âhiret âlemine eli boş gitmek için akıl-nefis çatışmasında tavrımızı akıldan yana koymak ve Azrâil (a.s.) yakamıza yapışmadan önce ölümden sonrası için çalışalım.

İlâhî Ültimatom!

Yüce Allah buyuruyor:

Ey insanlar! Eğer (Allah) dilerse, sizi giderir (helâk eder, yerinize) diğerlerini getirir. Allah bunu yapmaya kâdirdir. (Nisâ, 133)

Her toplumda Allah'a (c.c.) ve peygambere (s.a.v.) isyan edenler olabilir ve yine her toplumda din karşıtı sapık görüşleri benimseyenler olabilir. Bunlar azınlıkta kaldıkları ve inananlar üzerinde baskı oluşturmadıkları sürece, cezaları âhirete ertelenir ve Allah (c.c.) bunlardan dolayı toplumları cezalandırmaz.

Ancak! Allah'a ve peygambere isyan toplumsal harekette dönüşürse; namaz kılanlar azalıp süslü püslü camilerde sabah namazında bir saf bile cemaat olmazsa; kadınlar, kızlar Allah'ın (c.c.) emrine meydan okurcasına dışarıda açık saçık gezerlerse; zina, içki, kumar ve fâiz gibi günahlar suç olmaktan çıkıp açıkça işlenirse ve din karşıtı sapıklar iktidarı ele geçirip inananlara baskı ve zulüm yapmaya başlarsa, bu durum gayretullaha dokunur ve ilâhî ultiमतomun sinyalleri belirmeye başlar.

Helâk Olan Bazı Toplular

Ved, Suva'a, Yegus, Yeuk ve Nesr adındaki ünlü kişilerin adına diktikleri heykellere tapınıp dünyada ilk putçuluk hareketini başlatan Nuh Kavmi, korkunç tufanla suda boğularak helâk oldu.

"Bizden daha kuvvetli kim var ki!" diye Allah'a (c.c.) meydan okuyan ve garip yolcuları zulüm ve işkencelerle öldüren Âd Kavmi de yedi gece, sekiz gün hiç kesintisiz korkunç sesler çıkararak esen şiddetli kasırga ve insanları havaya kaldırıp yerden yere vuran hortumlarla helâk oldu.

Putlara (heykellere) tapınıp Allah'a ortak koşan, peygamberleri Hz. Sâlih'in öğütlerini dinlemeyen ve mûcizevî deveyi öldüren Semûd Kavmi de önce Hz. Cebrâil'in kutsal sesi ile sarsılıp şok oldular ve ardından mânevî bombardımanla (yıldırımlarla) helâk oldular.

Yaradılış amacının dışına çıkan ve yeryüzünde ilk eşcinsel (homoseksüel) lik hareketini başlatan Lût Kavmi de peygamberleri Hz. Lût'un öğütlerini dinlemeyince korkunç fırtınalar kopup üstlerine taşlar, çamurlar yağdı, şiddetli depremler oldu, başkentleri Sedom ile birlikte bütün ülkeleri alt üst olup yerin dibine battı ve Lût Gölü denilen pis ve acı suların altında kaldılar.

Romalıların Napoli'ye 25 km uzaklıktaki eğlence, çılgınlık ve fuhuş merkezi olan Pompei şehri halkı da önce şiddetli depremlerle uyarıldı. Ancak onlar tevbe yerine işi daha da azıtınca, Vezüv Yanardağı âniden korkunç gürültüyle patladı ve üstlerine toprak, kaya parçaları ve ateş gibi sıcak lâvlar yağdı. Çılgınca günah işleyenler sıcak kül ve lâv yığınlarının altında kalıp helâk oldular.

Bunların dışında Allah'ın (c.c.) gazabına uğrayan daha pek çok toplumlar helâk oldu. Bazı toplumlar şiddetli depremlerle yerin dibine battı, bazı toplumlar suların altında kalıp haritadan silindi ve bazı toplumların münbit (verimli, bereketli) ülkeleri susuz ve kızgın çöllere dönüştü.

Değerli Okurlarım! Dünya coğrafyası hep böyle miydi, hiç değişikliğe uğramadı mı? Adaların, kıtaların yeri hiç değişmedi mi? İlk çağlarda yaşayan insanlar ağaç tomruklarını birbirine bağlayıp ve okyanusların dev dalgaları ile boğuşup mu Amerika ve Avustralya kıtalarına ulaştılar? Allah'ın (c.c.) gazabına uğrayan pek çok toplumların ülkeleri yerin altına batmadı mı? Yemyeşil verimli toprakları kızgın çöllere dönüşmedi mi?

1981 yılında uzaydan radar dalgaları ile yapılan araştırmada, dünyanın en büyük çölü olan Büyük Sahra'nın kumları altında çok önceleri geniş nehir yataklarının bulunduğu belirlendi. 1982 yılında Mısır çölünde yapılan kazı çalışmalarında bir metre derinliğe inildiğinde, geniş nehir yatakları ve o döneme âit bazı toprak kaplar ortaya çıktı.

Bilim adamlarının görüşüne göre dünyanın en büyük çölü olan Afrika'daki Büyük Sahra'nın bulunduğu bölgelerde önceleri şarıl şarıl akan ırmaklar, tarıma elverişli verimli topraklar, tarlalar, yemyeşil bağlar, yaylalar, ormanlar ve hayvanlar için otlaklar vardı ve halkı refah içinde yaşıyordu.

Peki, sonra ne oldu? Neden o verimli topraklar aşırı kızgın çöllere dönüştü? Demek ki orada yaşayan toplumlar şükür yerine böbürlenip nankörlük ettiler, Allah'ın (c.c.) ve peygamberlerin emirlerine aşırı derecede isyan ettiler ki sonuçta kendileri Allah'ın (c.c.) gazabına uğrayıp helâk oldukları gibi lânetlenen yemyeşil ülkeleri de kızgın çöllere dönüştü.

Kadîr-i Mukayyed ve İnsan

Kendi kaderini kendi belirleyemeyen, doğumu-ölümünü elinde olmayan, dilediği kadar dünyada yaşama hakkına sahip olmayan, hücrelerine sözünü geçiremeyen, hastalıklarla boğuşan, yaşlanmayı önleyemeyen ve Azrâil'e (a.s.) karşı direnemeyen zavallı insanın gücü, kudreti **mukayyed** yani kısıtlı ve sınırlı olduğundan, zaman gelir ah vah edip çırpınmaktan başka elinden hiçbir şey gelmez.

İçinde yakınlarının bulunduğu bir uçağın havada arızalandığını ve mecbûrî iniş yapacağı bilgisini alanların, nefeslerini tutup korku ve endişe ile uçağın inişini izlemekten başka ellerinden ne gelir ki!

“Bizden daha kuvvetli kim var ki!” diye Allah'a (c.c.) meydan okuyan Âd Kavmi, yedi gece ve sekiz gün hiç kesintisiz esen şiddetli fırtınayı ve hortumları engelleyemediği gibi günümüzde dünyanın en güçlü ordusuna sahip olan Amerika Birleşik Devletleri de ülkesini kasıp kavuran şiddetli fırtınalara, kasırgalara ve hortumlara engel olabiliyor mu?

Yoğun bakım servisinde yatan ve hayatından ümit kesilen bir hastanın eşi, oğlu ya da kızı yattığı hastanenin başhekimisi olsa ve bütün doktorlar cân-ı gönülden ilgilense, ellerinden ne gelir ki!

Allah'ın (c.c.) habibim dediği sevgili Peygamberimiz (s.a.v.), kızı Hz. Zeyneb'in oğlu kucağında can çekişirken, **“Alan da veren de Allah'tır.”** demekten ve mübârek sakalından damlayan gözyaşlarını silmekten başka elinden ne geldi ki!

İşte **kadîr-i mutlak** yani sonsuz ve sınırsız kudret sahibi ve tek yaratıcı olan Allah (c.c.) ile **kadîr-i mukayyed** yani gücü, kudreti çok kısıtlı ve sınırlı olan zavallı ve âciz insanların farkı!

KELÂM: Bir amacı açıklayan anlamlı sözlere **kelâm** denir. Allah (c.c.), sıfat-ı sübûtiyesinden olan **Kelâm** sıfatı ile konuşur ve kelâmını dilediği varlıklara farklı şekillerde duyurur. Allah'ın (c.c.) **ilim, basar, semî, irâde** ve **kudret** sıfatları gibi **kelâm** sıfatı da sonsuz ve sınırsız olduğundan,

Yüce Allah buyuruyor:

Eğer yerdeki ağaçlar kalem, deniz (ler mürekkep) olsa, ardından yedi deniz (daha) ilâve edilse, (denizler tükenir) Allah'ın kelâmı tükenmez. Allah azîzdir, hakîmdir. (Lokman, 27)

Yeryüzündeki bütün ağaçlar kalem olsa; akıllı varlıklar olan insanlar, cinler ve melekler yazıcı olsa; okyanuslar, denizler ve göller mürekkep olsa ve bunlara yedi deniz daha ilâve edilse; okyanusların, denizlerin ve göllerin suları (mürekkepler) tükenir; Allah'ın (c.c.) kelâmı yazmakla tükenmez. Çünkü denizlerin suları ölçülü, sınırlı, Allah'ın (c.c.) kelâmı ise sonsuz ve sınırsızdır.

Kudret Kalemî ve Levh-i Mahfûz

Yüce Allah buyuruyor:

Kaleme ve yazılanlara andolsun. (Kalem, 1)

Allah (c.c.) yerleri, gökleri yaratmadan önce, Kudret Kalemî denilen akıllı, bilinçli, nurdan bir varlık yarattı ve ona: **“uktüb”** (yaz) buyurdu. Kalem: **“Rabbim! Ne yazayım?”** deyince, Allah (c.c.) **“Kıyâmete kadar olacak olaylarla ilgili kelimâtımı (irâde ve takdîrimi) bütün ayrıntıları ile Levh-i Mahfûz'a yaz.”** buyurdu.

Kalem; Allah'ın (c.c.) ona verdiği ledünnî ilim, irfan, güç, kudret ve mânevî yetenekle madde ve madde ötesi, canlı

ve cansız bütün varlıkların kaderini ve rızıklarını en ince ayrıntıları ile **Levh-i Mahfûz'a** yazdı (yükledi).

Semâvî Kitaplar

Yüce Allah buyuruyor:

(Kâfirler inkâr etse de) Gerçekte o (kitab) çok şerefli bir Kur'an'dır ve Levh-i Mahfûz'da (yazılı) dir. (Burûc, 21-22)

Atalarımız, "İt ürür, kervan yürür." demişler. Kâfirler it (köpek) gibi ürüse (havlasa) ve inatla inkâr edip Kur'an-ı Kerîm'in okunmasını ve uygulanmasını engellemeye çalışsalar da çok şerefli kitab olan Kur'an-ı Kerîm Levh-i Mahfûz'da kayıtlıdır ve son ilâhî kitab olduğu için Allah'ın (c.c.) özel korumasındadır. Bu nedenle Kur'an-ı Kerîm; Tevrat ve İncil gibi tahrifata (değişikliğe) uğramadan ve bir tek harfi değişmeden kıyâmete kadar okunacak, uygulanacak ve yürürlükte kalacaktır.

Hız. Mûsâ'ya verilen Tevrat'ın, Hız. Dâvud'a verilen Zebûr'un, Hız. İsâ'ya verilen İncil'in orijinaleri ile Hız. Âdem, Hız. Şît, Hız. İdris ve Hız. İbrahim'e verilen suhurların orijinaleri de Levh-i Mahfûz'da kayıtlıdır. Çünkü hepsi çok şerefli kitaplardır ve her birinin orijinaleri yani tahrifata (değişikliğe) uğramayan gerçek asılları Allah'ın (c.c.) kutsal kelâmıdır.

İlâhî kitapların ve suhurların her biri yani tahrifata uğramayan orijinaleri Allah'ın (c.c.) kelâmı olmakla birlikte, sonradan çıkan kanunlarla önceki kanunların hükmü yürürlükten kalktığı gibi, son ilâhî kitab olan Kur'an-ı Kerîm ile de önceki kitapların hükmü yürürlükten kalktığından kıyâmete kadar geçerli olan sadece son ilâhî kitab Kur'an-ı Kerîm'dir.

İnsanların Allah'ın (c.c.) Kelâmını Duyması

Yüce Allah buyuruyor:

Allah'ın bir insanla kelâmı ancak vahiy ile ya perde arkasından (görünmeden) ya da bir elçi (melek) gönderip kendi izniyle dilediğini vahyetmesi ile olur. Kuşkusuz O (Allah), çok yücedir ve hikmet sahibidir. (Şûra, 51)

Madde âlemindeki toprak maddelerinden yaratılan be-densel yapımız ve duyu organlarımız doğal olarak madde âlemindeki kurallara tâbi olduğundan, bizler madde ötesi ruhsal varlıklar olan melekleri göremediğimiz ve sözlerini duyamadığımız gibi, Allah'ın (c.c.) **cemâlini** de dünya gözü ile kesinlikle göremez ve kelâmını (sözünü) de dünya kulağı ile duyamayız.

Ancak! Görme ve işitme gibi beş maddî duyunun ötesinde insanlara özel **gönül** denilen madde ötesi mânevî bir duygu vardır. Her çeşit günahlardan arınıp nur gibi pırıl pırıl parlayan gönüller, rüyada veya uyanırken meleklerin ilhamını duydukları gibi Allah'ın (c.c.) vahiy şeklindeki ilhamını da duyar ve mânevî feyizlere kavuşurlar.

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Mü'minin rüyası peygamberliğin kırk altı cüzün (bölümün) den biridir. (Buhârî - Müslim)

Hz. Muhammed'in (s.a.v.) 23 yıllık (46 adet 6 aylık) peygamberlik döneminin birinci altı ayı vahiy şeklinde gerçek rüyalarla başladı. Sonra Hz. Cebrâil'in Nur Dağı'nda görünüp, **"Yaratan Rabbi'nin adı ile oku!"** diye başlayan Alâk Sûresi'nin ilk beş âyetini getirmesi ile melek (Cebrâil) vasıtası ile olan vahiy dönemi başladı.

Hz. Mûsa'nın Allah (c.c.) ile Konuşması

Yüce Allah buyuruyor:

Mûsa belirlediğimiz vakitte gelip de Rabbi ona (aracısız) kelâm edince, “Rabbim! Bana (cemâlini) göster, sana bakayım.” dedi. (Allah): “Sen beni asla göremezsin ama şu dağa bak, eğer o dağ yerinde kalırsa sen de beni görürsün.” buyurdu. Rabbi o dağa tecellî edince, onu paramparça etti ve Mûsa baygın halde yere düştü.

(A'râf, 143)

Hz. Mûsa Allah'ın belirlediği vakitte Tûr Dağı'na gidip kırk gün inzivâyâ çekildi. Gündüzleri oruç ve ibâdetle, geceleri tefekkür ve zikirle geçiren Hz. Mûsa, benliğinden kopup ve Allah'tan başka her şeyi unutup **kelîmullah** makamına ulaştı; gönlü, ruhu ve bütün letâifleri ile mekândan münezeh olan Allah'ın (c.c.) kelâmını aracısız işitmeye başladı.

Allah'ın (c.c.) kelâmını gönlü, ruhu ve tüm mânevî letâifleri ile duyup **cemâlullah** aşkıyla yanan ve dünyadan kopup kendini cennette sanan Hz. Mûsa, “**Rabbim! Bana (cemâlini) göster.**” diye yalvardı. Ancak cennette değil dünyada olduğu ve dünya gözü ile **cemâlullah** görülemeyeceği için Allah (c.c.), “**Sen beni asla göremezsin.**” yani güç yetiremezsin buyurdu. Çünkü dağ parçalanıp tozları havada uçuştugu gibi Hz. Musâ'nın bedeni de parçalanır ve hücreleri havada uçuşurdu.

TEKVÎN: Yaratmak ve yoktan var etmek demektir. Allah (c.c.) sıfat-ı sübûtiyesinden olan **tekvîn** sıfatı ile **âlem-i halk** denilen katı, sıvı ve gaz halindeki atomlardan oluşan madde âleminde, dilediği her şeyi koymuş olduğu belirli sebepler kuralı doğrultusunda yaratır. Hayvanları, cinleri ve insanları üreme kuralı doğrultusunda yarattığı gibi...

Âlem-i emir denilen madde ötesi âlemlerde ise madde yani katı, sıvı ve gaz halindeki atomlar olmadığından Allah (c.c.) dilediği her şeyi sadece bir **kün** (ol) emriyle yaratır. Melekleri, hûrileri ve ruhları sadece bir **kün** (ol) emriyle yarattığı gibi.

Yaratmak ve yoktan var etmek sadece **Hallâk-ı âlem** (âlemlerin tek yaratıcısı) olan Allah'a (c.c.) âit bir özelliktir. Çağın bilim adamları bir araya gelseler ve en modern laboratuvarlarda yıllarca çalışsalar tek hücreli bir mikroorganizmayı bile yaratamazken,

Yüce Allah buyuruyor:

Gökleri ve yeri yaratan (Allah), onların mislini (benzerini) yaratmaya kâdir değil midir? Elbette kâdirdir. O (her şeyi) yaratan ve (her şeyi) bilendir. (Yâsîn, 81)

Yedi kat gökleri, yeri ve milyarlarca yıldızlardan oluşan dev galaksileri yoktan var edip yaratan, onları belirli yörüngelere oturtup evrensel denge-düzeni kuran Allah (c.c.), dilediği an onların mislini ve daha fazlasını yaratmaya ve yeni âlemler, yeni denge-düzenler kurmaya elbette kâdirdir. Nitekim kıyâmet olayında bugünkü denge-düzen kökten değişip yeni bir denge-düzen kurulacak.

Yüce Allah buyuruyor:

O gün dünya (kıyâmet koparken), başka bir dünyaya dönüştürülecek ve gökler de (başka bir düzene dönüştürülecek). (İbrahim, 48)

Kıyâmet olayı depremler, seller ve diğer doğal âfetler gibi bölgesel hatta küresel değil, evrensel boyutlarda korkunç bir olaydır. Hz. İsrâfil'in sûr'a üflemesi ile başlayacak olan kıyâmet olayında, Allah'ın dilediği bazı melekler dışında

göklerdeki ve yerdeki bütün canlılar çıldırıp ölecek, dünya ve gökler kökten değişip başka yapıya dönüşecek, yeni bir denge-düzen kurulacak ve sonsuzluk âlemi olan âhiret âlemi başlayacak.

Yüce Allah buyuruyor:

Rabbin dilediğini yaratır ve seçer, onlar için seçenek (hakkı) yoktur. (Kasas, 68)

Göklerin, yerin tek yaratıcısı ve bütün âlemlerin Rabbi olan Allah (c.c.), göklerde, yerde ve yedi kat göklerin ötesinde dilediğini yaratır. Çünkü dilediğini, dilediği şekilde yaratma seçeneği sadece Allah'a (c.c.) âittir ve O'ndan başka hiçbir varlığın kendi yaratılışına bile zerre kadar karışmaya hakkı ve yetkisi yoktur.

Döl yatağındaki döllenmiş yumurtanın (embriyonun): “Ben erkek, kız, sarışın ya da esmer olmak istiyorum.” diye kendi yaratılışına karışmaya zerre kadar hakkı ve yetkisi olmadığı gibi, evlât sahibi olmak isteyen ana-babaların da: “Biz şöyle şöyle bir kız ya da erkek evlât istiyoruz.” diye özel sipariş vermeye ve Allah'ın (c.c.) takdîrine karışmaya zerre kadar hakları ve yetkileri yoktur.

Yüce Allah buyuruyor:

İmrân'ın eşi: “Rabbim! Karnımdakini (Beyt-i Makdis'e) hür bir kul olarak sana adadım, benden bunu kabul et. Kuşkusuz sen, her şeyi işiten, her şeyi bilensin.” dedi. (Âl-i İmrân, 35)

İmrân'ın eşi Hanne'nin çocuğu olmuyordu. O dönemde çocuğu olmayan kadınlar cinsel ilişkiden sonra elini karnına koyarak, “Rabbim! Karnımdakini Beyt-i Makdis'e (Mescid-i Aksâ'ya) hizmet etmesi için sana adadım.” diye adak yapınca,

genelde hemen hâmile kalır ve erkek çocuk doğururdu. Hz. Hanne de aynen öyle yaptı ama!

Yüce Allah buyuruyor:

Nihayet onu doğurunca, Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bildiği halde “Rabbim! Ben onu kız doğurdum; (Beyt-i Makdis’e hizmette) erkek, kız gibi değildir. Bununla beraber ben ona Meryem adını koydum.” dedi.

(Âl-i İmrân, 36)

Hz. Hanne Beyt-i Makdis’e hizmet etmesi için adadığı evlâdının erkek olmasını beklerken, kız doğurunca şaşkınlıktan şok oldu ve suçluluk psikolojisi ile **“Rabbim! Ben onu kız doğurdum.”** yani kız olduğu için Beyt-i Makdis’e hizmet edemez ve benim adağım yerine gelmez ki dedi.

İmrân’ın eşi Hanne, o dönemin seçkin sâliha kadınlarındandı. Beyt-i Makdis’e hizmet etmesi için adadığı evlâdının erkek olacağı beklentisi içinde iken ve psikolojik açıdan buna hazırken, onun istek ve beklentisi değil, Allah’ın takdîri oldu ve Hz. İsa gibi bir peygambere anne olacak Hz. Meryem’i doğurdu. Çünkü Allah’ın (c.c.) takdîrinde ve Levh-i Mahfûz’daki yazıda, Hz. İsa babasız doğacak, annesi Meryem, anneannesi Hanne ve tek dedesi İmrân olacaktı.

Yüce Allah buyuruyor:

Göklerin ve yerin mülkiyeti (egemenliği) Allah’ındır. Ne dilerse, onu yaratır. Dilediğine kız (evlât) verir ve dilediğine erkek (evlât) verir. (Şûrâ, 49)

Yedi kat göklerin ve yerin tek egemeni olan Allah (c.c.) dilediğini yaratır. Dilediğine Meryem gibi sıddıka bir kız, dilediğine de Hz. İsa gibi ulü’l-azîm bir peygamber verir. Canlı ve cansız bütün varlıkları yaratan O’dur ve O’ndan

başka ilâh yoktur. Bizler, Erzurumlu İbrahim Hakkı hazretleri gibi “**Mevlâ görelim neyler, neylerse güzel eyler.**” diye Allah’ın (c.c.) ezeldenki takdîrine (nüfus plânlamasına) razı olalım, tam teslimiyetle emirlerine itaat edip yasaklarından kaçınalım ve zamana değil, Kur’an-ı Kerîm’e uyalım!..

Allah’ın Güzel İsimlerinden er-Rezzak İsmi Şerîfi

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Azîz ve Celîl olan Allah’ın (Kur’an’da) 99 ismi vardır. Kim bunları sayar (anlamını düşünüp teker teker okur) sa, cennete girer. (Tirmizî - Hâkim - Beyhakî - İbni Hibban)

Allah’ın (c.c.) Kur’an’da 99 ismi şerîfi vardır; bunlara en güzel isimler anlamında **Esmâü’l-Hüsnâ** denir. Bunlardan biri de rızık veren anlamında **er-Rezzak** ismi şerîfidir. Allah’ın (c.c.) 99 ismi şerîfinden her birinin anlamı çok geniş kapsamlı olduğundan deryadan bir damla niteliğinde sadece **er-Rezzak** ismi şerîfini açıklamaya çalışacağım. Çünkü bu isimlerden her birinin anlamını teker teker yazmak ve açıklamak, haddim olmadığı gibi bu küçücük kitapçığa da sığmazlar.

Yüce Allah buyuruyor:

Kuşkusuz er-Rezzak olan (rızık veren) Allah, (sonsuz) güç ve kudret sahibidir. (Zâriyât, 58)

Allah (c.c.) **el-Muhyî** ismi şerîfi ile ölü toprak maddelerine yani hidrojen, oksijen, karbon, fosfor, potasyum, azot, kükürt, sodyum, demir ve kalsiyum gibi elementlere hayat verip onlardan bitki, hayvan ve insan türü canlı varlıklar yarattığı gibi **er-Rezzak** ismi şerîfi ile de aynı topraklardan (elementlerden) onların rızkını da yaratır ve takdîr ettiği varlıkların hücrelerine kadar ulaştırır.

Ölü toprak maddelerine hayat verip onlardan bitki, hayvan ve insan türü canlı varlıklar yaratmak, aynı toprak maddelerinden onların rızkını yaratmak ve takdîr ettiği rızıkları, takdîr ettiği varlıkların sindirim sistemlerinde sindirip hücrelerine kadar ulaştırmak, sadece sonsuz ve sınırsız kudret sahibi olan Allah'a (c.c.) âit bir özellik olduğundan,

Yüce Allah buyuruyor:

Yeryüzünde hareket eden her canlının rızkı, ancak Allah'a âittir. (Hûd, 6)

Virüs ve bakteri gibi mikroorganizmaların, yer altındaki karıncaların, havadaki kuşların, denizdeki balıkların, çayırdaki kuzuların, ormandaki canavarların, ana karnındaki yavruların, yuvadaki yavru kuşların, yatağa bağımlı hastaların, kimsesiz yaşlıların, cinlerin ve insanların rızkı ancak Allah'a (c.c.) âittir. Yani bütün âlemlerin Rabbi olan Allah (c.c.) yarattığı her canlının rızkına kefilidir.

Rızkın Alt Yapısı

Yüce Allah buyuruyor:

O inkârcılar gökler ve yer birleşik (gaz halinde) iken onları (parçalayıp) ayırdığımızı ve her şeyi sudan yarattığımızı görmediler (görür gibi bilmediler) mi? (Enbiyâ, 30)

Gökler ve yer birleşik duhan (gaz) halinde iken, Allah'ın (c.c.) takdîr ettiği vakit gelince korkunç enerjiye dönüşüp genişledi ve şiddetli patlamalarla takdîr edilen boyutlarda parçalara ayrıldı ve her parça yani dünya, ay, güneş, yıldızlar ve galaksiler çekim gücüne boyun eğip ezelde takdîr edilen yörüngelerine oturdu ve evrensel denge-düzen kuruldu.

Yüce Allah buyuruyor:

Bundan sonra dünyayı yaydı, düzenledi. (Nâziat, 30)

Allah (c.c.) yedi kat göklerden yani yıldızları ve galaksileri takdîr ettiği belirli yörüngelere oturtup evrensel denge-düzeni kurduktan sonra, dünya gezegenini insanların ve diğer canlıların yaşam koşullarına göre düzenledi ve dünyayı güneş enerjisi ile çalışan doğal gıda fabrikasına dönüştürdü.

Yüce Allah buyuruyor:

Göğü (atmosferi) korunmuş bir tavan yaptık. (Enbiyâ, 32)

Canlıların hayatı birinci derecede havaya bağımlı olduğundan Allah (c.c.) canlı varlıklardan önce atmosfer tabakasını yarattı ve azot, oksijen, karbondioksit, argon, hidrojen, helyum ve ozon gibi gazlar arasında belirli bir denge kurdu. Canlıların hayatı, atmosferi oluşturan bu gazlar arasındaki doğal dengenin korunmasına bağlıdır. Kıyâmete yakın hava kirliliği nedeni ile gazlar arasındaki bu denge bozulmaya başlayınca, doğal iklim şartları da bozulacak ve yaşam koşulları çok zorlaşacak.

Eğer dünyanın çevresinde koruyucu tavan (atmosfer) olmasaydı, uzaydan gelen gök taşlarından ve güneşten gelen öldürücü ultraviyole ışınları ile kozmik şualardan dünya cehenneme dönüşür ve yeryüzünde bir tek canlı varlık yaşayamazdı.

Yüce Allah buyuruyor:

Ve gökten takdîr ettiğimiz ölçüde su indirdik ve onu yeryüzünde iskân ettik. (Mü'minûn, 18)

Canlıların hayatı havadan sonra suya bağımlı olduğundan Allah (c.c.) takdîr ettiği ölçüde gökten (atmosferden)

yağmur şeklinde su indirip onu önceden hazırlanan deniz ve göl yataklarında iskân etti (depoladı) ve yeryüzünde su dengesi de kuruldu.

Rızkın Yaratılması

Yüce Allah buyuruyor:

Rızkınız da, (size) vaad edilen şeyler (cennetler) de göktedir. (Zâriyat, 22)

Gökleri ve yeryüzünü kapsayan doğal gıda fabrikasının laboratuvarı atmosfer, genel müdürü Hz. Mîkâil, yönetici ve uygulayıcıları melekler, enerji kaynağı güneş ve su kaynağı yağmur bulutlarıdır. Rızık konusunda dünya yeterli değil, dışa bağımlıdır. Eğer dünyanın dış bağlantısı (güneş enerjisi) kesilse, derhal karanlıklara bürünür, aşırı soğuktan buz kütesine dönüşür ve yeryüzünde bir tek bitki yetişmez. Orta çağın karanlıklarında hiç kimse bu gerçekleri bilmez, düşünmez ve hayâl bile edemezken, Allah (c.c.): “**Rızkınız da, (size) vaad edilen şeyler (cennetler) de göktedir.**” buyurdu.

Çevrim

Yüce Allah buyuruyor:

Allah gökten (atmosferden) bir su (yağmur) indirdi ve onunla ölümünden sonra yeryüzüne hayat verdi.

(Nahl, 65)

Suyun denizlerden karaya ve karadan tekrar denizlere dönüşüne **çevrim** denir. Denizlerdeki suları güneş enerjisi ile ısıtıp buharlaştıran ve atmosferde depolayan Allah (c.c.), dilediği an atmosferdeki su buharını bir araya toplayıp yoğunlaştırır ve

bulutlar şeklinde dilediği yerlere sevk edip bol bol yağmurlar yağdırır.

Çözümleme özelliği olan su; bulutlardan yere inerken, havadaki gazları, organik ve inorganik maddeleri de çözümlenmiş olarak yere indirir ve yerdeki hidrojen, oksijen, karbon, fosfor, kükürt, kalsiyum, azot, potasyum ve magnezyum gibi elementleri de çözümlüyüp bitkilerin rızkını hazırlar.

Yüce Allah buyuruyor:

Taneleri (tohumları) ve çekirdekleri yarıp çatlatan (hayat veren) Allah'tır. (En'âm, 95)

Allah'ın (c.c.) **el-Hayy** esması ile yarılıp çatlayan ve çimlenip bitkisel hayata dönüşen tohum ve çekirdeklerin özünden ana kök denilen incecik bir filiz çıkar. Ana kök ve ondan çıkan yan kökler emici tüyleri ile nemli topraklardan aldıkları su ve suda çözümlenmiş elementleri kimyasal işlemler sonucu sindirip organik maddelere dönüştürür ve toprağın üstündeki gövdeye sevk ederler.

Diğer yandan bitkilerin solunum yolu ile havadan aldıkları karbondioksit gazı ve emici tüyleri ile yerden aldıkları su, yeşil bitkilerdeki klorofilin ve güneş ışığının etkisi ile kimyaca birleşme (fotosentez) sonucu, birbirinden güzel tahıl, sebze ve meyve türü gıdalara dönüşür.

Yüce Allah buyuruyor:

Ey insanlar! Allah'ın üzerinizdeki nîmetini hatırlayın. Size gökten ve yerden rızık veren Allah'tan başka bir yaratıcı var mı? (Fâtır, 3)

Güneş enerjisi olmadan yeryüzünde bir tek ot bitmeyeceğine ve bir tek canlı yaşayamayacağına göre gerçekte hidrojen-helyum reaktörü olan ve etrafına sâniyede 4 milyon

ton enerji saçan güneşi, Allah'tan başka kim yaratabilir? Trilyonlarca hidrojen bombasının enerjisine eşit enerjiye sahip olan ve bizim çıplak gözle bakamadığımız 1.391.000 km çapındaki dev enerji kütlesini Allah'tan başka kim yöreğine oturtup yönetebilir?

Atmosferi nükleer enerji santraline dönüştürmeye, negatif ve pozitif elektrik yüklü bulutları zıt kutuplar halinde karşı karşıya getirip şimşekleri çaktırmaya, havadaki azot gazını parçalayıp oksijen gazı ile kimyaca birleştirip azot monoksit gazına dönüştürmeye ve yağmur suyu ile yere indirip bitkilere rızık (doğal gübre) yapmaya Allah'tan başka kimin gücü yeter?

Cansız toprak maddelerinden (ölü atomlardan) sebze, meyve, bakliyat ve hububat türü, renkleri farklı, tatları farklı, kokuları farklı ve özellikleri farklı çeşitli gıda maddelerini Allah'tan başka kim yaratabilir ve bunları çeşitli enzimlerle sindirim sistemlerinde sindirip, kana ve canlı hücrelere kim dönüştürebilir?

Yüce Allah buyuruyor:

O (Allah ki) rızkınızı keserse, size rızık verecek kimdir? (Mülk, 21)

Gıda üretimi yapan bir fabrikaya enerji sağlayan hatlarda ya da elektrik santralinde bir ârıza olsa, fabrika karanlıklara gömülür ve üretim derhal durur. Doğal gıda üretim fabrikası olan dünyaya enerji sağlayan hatlarda (atmosferde) ya da nükleer santralde (güneşte) bir ârıza olsa, dünya derhal karanlıklara gömülür ve üretim durur.

Allah (c.c.) korusun ama kıyâmete yakın böyle bir şey olsa, atmosferdeki ya da güneşteki ârızayı kim giderebilir? Hangi bilim adamı, hangi astronot ve hangi teknisyen özel

araçla güneşe çıkıp ve ârızayı giderip dünyayı tekrar güneş enerjisine kavuşturabilir? Neden bunları hiç düşünmüyoruz? Sevdiğimiz şeyleri şapur şapur yerken, onları yaratan Allah'a (c.c.) neden şükretmiyoruz?

Çağın bilim adamları, astronomlar ve teknisyenler 150 milyon km uzaklıktaki güneşe çıplak gözle bakamazken, güneşi ve güneşten binlerce kat daha güçlü yıldızları yaratan ve dilediği yörüngelere oturtan Allah'ın (c.c.) kudreti, azameti karşısında haddimizi bilelim, Allah'ın (c.c.) rızıkımıza kefil olduğunu unutmayalım ve rızık konusunda endişeye kapılıp haram yollara sapmayalım.

Ana karnındaki yavruların, yuvadaki yavru kuşların, yer altındaki karıncaların, yatağa bağımlı hastaların, kimsesiz garip yaşlıların, kanadı kırılan kuşların ve bütün canlıların rızıkına kefil olan Allah (c.c.),

Gökleri ve yeri yaratmadan önce kıyâmete kadar yaratacağı bütün canlıların rızıkını takdîr etti ve bunları Levh-i Mahfûz'a yazdırdı. Kıtık, kuraklık, yoksulluk, aşırı kilo alma korkusu, diyet yapma zorunluluğu, tansiyon, kan şekeri, kalp, damar ve böbrek hastalıkları gibi nedenler, gerçekte Allah'ın (c.c.) takdîr ettiği rızıkı dengeleyen sebeplerdir.

Göklerin, yerin tek egemeni olan Allah (c.c.), takdîr ettiği rızıkları vakti gelince yaratır ve takdîr ettiği canlılara ulaştırır. Allah'ın (c.c.) takdîrinde zerre kadar sapma ve erteleme olmayacağından, her varlık takdîr edilen rızıkını vaktinde yer ve hiç kimse kesinlikle başkasının rızıkını yiyemez.

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Ecel insanı aradığı (ve bulduğu) gibi rızık insanı daha şiddetle arar (ve bulur). (Câmiü's-sagîr)

Ecel, hedefini şaşırıp yanlışlıkla başkasına gitmediği ve hiç kimse yanlışlıkla başkasının yerine ölmediği gibi, rızık da kesinlikle hedefini şaşırıp yanlışlıkla başkasına gitmez ve hiç kimse asla başkasının rızıkını yiyemez.

Bu nedenle rızık konusunda! Allah'ı (c.c.) unutan gâfiller gibi önce okul, diploma, iş ve aş sonra namaz demeyelim, yavrularımızı da yedi yaşında namaza başlatalım. Çünkü dünya malları dünyada kalırken ve vârisler arkamızdan mal kavgası yaparken, kıldığımız beş vakit namaz bizimle birlikte kabre girecek, mahşerde mîzanın (terâzinin) sevap bölümüne konacak ve sırat köprüsünde bizi ateşten koruyan can yeleğimiz olacak. Peygamberimiz (s.a.v.) son nefeslerini verirken, “**es-Salah es-Salah**” (namaz namaz) dedi ve çok sevdiği ümmetine en son tavsiyesi gözünün nuru olan beş vakit namaz oldu...

ALLAHÜ'S SAMED

Esmâü'l-Hüsnâ'dan Allah'ın (c.c.) en güzel isimlerinden olan **es-Samed**, madde ve madde ötesi âlemlerde hiçbir şeye muhtaç olmayan, ancak her şey, her an O'na muhtaç olan demektir.

Yüce Allah buyuruyor:

Ey insanlar! Siz Allah'a muhtaçsınız. Allah ise ganidir (hiçbir şeye muhtaç değildir), hamde (övgüye) lââyık olan da ancak O'dur. (Fâtır, 15)

Gökleri, yeri yoktan var edip yaratan, dünyayı, ayı, güneşi, yıldızları ve galaksileri çekim gücü ile birbirine bağlayıp boşlukta durduran ve dilediği her şeyi, dilediği anda yaratma kudretine sahip olan Allah (c.c.); kuşkusuz hiçbir şeye muhtaç değil, ancak her şey, her an O'na muhtaçtır.

Madde ötesi ruhsal varlıklar olan melekler, hûriler ve ruhlar bile, Allah'tan başka hiçbir şeye muhtaç olmadan yani yemeden, içmeden ve havayı solumadan milyarlarca yıl yaşarken; melekleri, hûrileri, ruhları ve bütün âlemleri yaratan Allah (c.c.), yarattığı varlıklara muhtaç olur mu? En basit bir şeye muhtaç ve bağımlı olan göklerin, yerin tek egemeni ve bütün âlemlerin Rabbi olabilir mi? Evreni dilediği gibi yönetebilir mi?

Aczi mutlak içinde çırpınan biz insanlar, her an, her yerde ve her nefeste Allah'a (c.c.) şiddetle muhtaç değil miyiz? Eğer Allah (c.c.) izin vermezse havadaki oksijen gazını soluyamaz, içimizdeki zehirli karbondioksit gazını dışarı

atamaz ve duran kalbimizi alıştıramayız. Eğer derdi veren Allah (c.c.) derman (şıfa) vermezse, dünyanın en ünlü doktorları hastalığımıza teşhis bile koyamaz ve bizi hastalıktan kurtaramazlar. O halde hepimiz her an ve her nefeste Allah'a (c.c.) muhtaç değil miyiz?

Hiç kimse kendi istek ve irâdesi ile ana karnından bu dünyaya gelmediği gibi, dünyada da dilediği kadar huzurlu ve mutlu bir ortamda yaşama hakkına sahip değildir. O halde insan gibi akıllı ve bilinçli varlıkları ana karnı denilen doğal laboratuvarında aşama aşama yaratan, dilediği anda dünyaya gönderen ve kaderini belirleyen kimdir? Allah'tan başka bu işlemleri yapacak ve l topraklardan insan gibi akıllı ve bilinçli varlıkları yaratacak bir g olmadığına göre, hepimiz her an ve her yerde Allah'a (c.c.) muhtaç değil miyiz?

Gemişimize baktığımızda! Bir zamanlar bu dünyada başkaları vardı ve biz o zamanlar cansız toprak maddeleri (elementler) halinde idik ve öyle de kalabilirdik. Bizim ham maddelerimiz olan cansız toprakları (hidrojen, oksijen, karbon, kalsiyum, potasyum, fosfor ve azot gibi elementleri), güneş enerjisi ile çalışan doğal gıda laboratuvarında hububat, bakliyat, sebze ve meyve türü çeşitli gıda maddelerine ve yenilen gıdaları ana-babaların sindirim sistemlerinde sperm-yumurta gibi canlı üreme hücrelerine dönüştüren kimdir?

İnsanları dem-Havva şeklinde fiziksel ve duygusal açıdan farklı yaratan, eşleri cinsellik duygusu ile birbirine bağlayan ve dilediği dişi üreme hücrelerini, dilediği erkek üreme hücreleri ile dlleyip ana karnı denilen doğal laboratuvarında insanların ilk yaradılış aşamasını başlatan kimdir?

Kimi ne zaman, nerede ve hangi ana-babadan yaratacağını takdİR eden, farklı dokuları ve farklı organları yaratmak

için dölleniş dişi üreme hücrelerini (embriyonu) farklı hücrelere bölüp çoğaltarak ve her hücreyi yönünü hiç şaşmadan hedefine ulaştırarak, gözlerimizin renginden parmak izlerimize kadar iç ve dış organlarımızı en güzel şekilde düzenleyen kimdir?

İnsanları aşan bu işlemleri belirli bir program (takdîr) doğrultusunda yapacak, yönetecek ve ana karnındaki yavruya rızkını ulaştıracak Allah'tan başka bir varlık olmadığına göre, ana karnındaki yavrular da ve onları karınlarında taşıyan anneleri de her an Allah'a (c.c.) muhtaç değiller mi?

Yüce Allah buyuruyor:

O (Allah) ki, sizi topraktan yaratırken de ve siz annelerinizin karnında cenîn (embriyon) halinde iken de, sizi en iyi bilendir. (Necm, 32)

Topraktan yaratırken ve ana karnında embriyon halinde iken de bizi en iyi bilen ve her şeye gücü yeten Allah (c.c.), yavrunun iç organları gelişince annenin dolaşım sistemi ile yavrunun dolaşım sistemini göbek kordonu ile plasenta (eş) denilen dokuya bağlar. Annenin kanındaki besinler ve oksijen plasentadan göbek kordonu ile yavruya ulaşırken, atıklar da plasentaya döner ve oradan annenin dolaşım sistemi ile dışarı atılır. Annemizin sindirim sisteminde bizim rızkımızı yaratan ve bu hassas denge-düzeni kurup yöneten Allah'a (c.c.) her an şükretmemiz ve emirleri doğrultusunda yaşamamız gerekmez mi?

Yavru, ana karnı denilen doğal laboratuvarından dünyadaki yaşam koşullarına uyum sağlayacak yapıya gelince ve Allah (c.c.) **gel!** deyince, ana karnındaki yavru aylarca eğitilmiş gibi çeşitli hareketler yapıp gerilir ve sonra yukarıda olan başını aşağı eğip ve bedeni ile dönüp dünyaya gelir.

Eğer yavru bu hareketleri eksik, yanlış yapar ya da sırasıyla yapmazsa, doğum riskli olabilir.

Ana karnı gibi üç karanlık (*ana rahmi, amnion kesesi ve karion zarı*) içinde aşama aşama yaratılan yavruyu kim eğitiyor ve bu hareketleri sırasıyla yapmasını ona kim öğretiyor? Allah'tan başka onu eğitecek bir güç olmadığına göre anne de yavru da doğum esnasında da Allah'a muhtaç değil mi?

Dünyada

Ana karnı gibi dar, karanlık ve sıkıntılı bir yerden dünyaya gelen yavrunun ihtiyaçları biter mi? Hayır! Çünkü daha doğumu tamamlanmadan, öncelikle ve âcil olarak havadaki oksijen gazına, sonra onun için âb-ı hayat olan anne sütüne ihtiyacı vardır. Çocuk büyüdükçe ihtiyaçları da çeşitlenerek büyür, çoğalır ve dünyaya veda edinceye kadar Allah'a (c.c.) muhtaçlığı devam eder.

Kabirde

Allah'ın (c.c.) koymuş olduğu üreme kuralı gereği ana karnında aşama aşama yaratılan, dünyada aşama aşama büyüyen insan, kabirde de aşama aşama çürür ve sonuçta ruhsal hayata dönüşür. Dünyaya gelen her insanın az çok malı, mülkü, makamı, yetkisi, çevresi ve yakınları olur ama!

Sonuçta doğumla başlayan dünya hayatı ölümle noktalınır ve insan kabir denilen yer altındaki bir çukurda tek başına yalnız ve garip kalır. Gerçi insan ölünce dünya dertleri ve ihtiyaçları sona erer ama, karanlık kabre girince ve melekler: “**Rabbin kimdir?**” deyince, kabir dertleri başlar. Sonra mahşerde sorgulanma ve sırat köprüsünü geçme gibi dertler ve ihtiyaçlar büyüyerek devam eder.

Cennette

Ruhsal, duygusal ve psikolojik açıdan cennetteki yaşam koşullarına göre yaratılan insan, gerçek vatani olan o güzelim cennete kavuşunca; dünyada, kabirde, mahşerde ve sırat köprüsünde çektiği bütün acılar, dertler, korkular sona erer ve yepyeni ölümsüz bir hayat başlar. Gözlerin görmediği ve kulakların işitmediği hayâller ötesi o güzelim cennette; sıkıntı, darlık, bunalım, hastalık, yaşlılık ve ölüm olmadığından, herkes dünyada arayıp bulamadığı gerçek ve kalıcı huzura orada kavuşur ve eşi ile birlikte sürekli mutlu olur.

Ancak! Her şeyin bir bedeli olduğu gibi kuşkusuz hayâller ötesi o güzelim cennetin de bir bedeli vardır ve bu bedelin ergenlik çağı ile ölüm arasında belirli taksitlerle (belirli vakitlerdeki ibâdetlerle) ve dünyada peşin olarak ödenmesi zorunludur. Aksi halde son pişmanlık fayda etmez ve cehennemden başka hiçbir yer o kişiyi kabul etmez.

Yüce Allah buyuruyor:

Ey mü'minler! Allah'tan korkun ve herkes yarın için önden (âhirete) ne gönderdiğine baksın. Allah'tan korkun; çünkü Allah yaptıklarınızdan haberdardır. (Haşr, 18)

Doğumla başlayan geçici dünya hayatımız birgün mutlaka ölümlle noktalanacak ve biz, beyaz kefeni giyip kabir denilen bir çukurda tek başımıza, yalnız ve garip kalacağız. Bu bir teori, tahmin, kehânet değil; istisnâsız her insanın başına gelecek bir gerçektir. Bu nedenle ölüm gelmeden önce tevbe edip günahlardan arınalım ve Allah'tan (c.c.) korkup cennetin bedeli olan ibâdetleri düzenli bir şekilde yapmaya çalışalım. Sonra, âhirete sevap-günah olarak önden neler gönderdiğimize bakıp nefis muhasebesi yapalım ve günahlarımızı bağışlaması için Rabbimize çok yalvaralım.

Bizden önce âhirete gidenlere baktığımızda! Helâl-haram demeden yaşam boyu hırsla çalışıp kazandıkları mallarını, mülklerini terk edip ve çocuklarını yetim bırakıp sadece beyaz bir kefene sarılıp âhret âlemine gitmediler mi? Gözlerinden sakındıkları son model arabaları ile başkaları gezerken ve konforlu villâlarında dostlarından çok düşmanları kahkahalar atıp yaşarken, onlar kabir denilen yer altındaki karanlık bir çukurda tek başlarına yalnız ve garip yatmıyorlar mı? Aynı şeyler bizim başımıza da gelmeyecek mi?

Ölümün başka bir alternatifi olmadığına ve ölüm meleği Azrâil (a.s.) birgün mutlaka bizim yakamıza da yapışacağına ve tatlı canımızı alacağına göre, neden biz de öncekilerin düştüğü hatalara düşüyor, onlardan ibret almıyor ve ömrümüzü gafletle boşa geçiriyoruz?

Değerli Okurlarım! Ölüm meleği Azrâil (a.s.) yakamıza yapışmadan ve tevbe kapısı yüzümüze kapanmadan önce tevbe edelim ve âhret âlemine önden bir şeyler göndermeye gayret edelim. Aksi halde iş işten geçmiş ve çok geç kalmış oluruz. Ölümden sonraki pişmanlığın hiçbir yararı olmayacağını ve âhret âleminde pişmanlık yasaının geçersiz olduğunu da unutmayalım!

Allah'ın (c.c.) Bizim İbâdetimize İhtiyacı Var mı?

Kesinlikle hayır! Eğer Allah'ın (c.c.) bizim yani insanların ibâdetine ihtiyacı olsaydı, her şeyden önce Hz. Âdem ile Hz. Havva'yı yaratır ve onlara: **Aman bana çabuk ibâdet edin** diye yalvarırdı(!). Beyinsel özürülülerin bile güleceği böyle bir saçmalık olabilir mi? Göklerin ve yerin tek egemeni olan Allah'ın (c.c.) bizim gibi âciz ve fânî varlıkların namazına ve orucuna ihtiyacı olur mu?

Peki Neden Allah'a (c.c.) İbâdet Ediyoruz?

es-Samed olan Allah'ın (c.c.) hiçbir şeye ihtiyacı olmadığı gibi bizim ibâdetimize de kesinlikle ihtiyacı yok ama bizim Allah'a (c.c.) ibâdet etmeye ihtiyacımız var. Çünkü abdest, namaz, oruç, zekât, hac, cihad, zikir ve Kur'ân okuma gibi her ibâdetin karşılığı dünyada sağlık ve ruhsal huzur şeklinde bize döndüğü gibi âhirette de sevap olarak bize dönecek ve bu dünyadan âhirete giden tek servetimiz bunlar olacak. Bu konuyu biraz açalım ve kısaca bazı örnekler verelim.

Abdestin Sağlık Açısından Yararı

Her işimizi elimizle yaptığımız ve her şeye elimizle dokunduğumuz için abdest almaya başlarken öncelikle iki elimizi bileğe kadar üç defa yıkamamız sağlığımız açısından yararlı değil mi?

Midemizin giriş kapısı olan ağızımızın, diş aralarının ve ağız boşluğunun temizliği ve oralarda yuvalanan zararlı bakterilerin dışarı atılması için her abdest alışımızda bol su ile üç defa ağızımızı yıkamamız, sağlığımız açısından yararlı değil mi? Ayrıca misvak denilen doğal ya da başka bir fırça ile her abdest alışımızda dişlerimizi fırçalamak sağlığımız açısından yararlı değil mi?

Solunum sistemimizin kapısı olan burnumuzla her nefes alışımızda, oksijen gazı ile birlikte havadaki yabancı maddeler, tozlar ve mikroplar da girer ve bunların çoğu burunda tutulup üst solunum yollarına gitmeleri önlenir. Burunda biriken yabancı maddelerin, tozların ve mikropların dışarı atılması için her abdest alışımızda burnumuzu bol su ile üç defa yıkayıp sertçe sümkürmek, sağlığımız açısından yararlı değil mi?

Bedenimizin belirli yerlerinde zararlı bakterilerin ve mikropların yuvalanmasını önlemek ve deri yolu ile bedenimize girmeye çalışanları imha etmek için günde beş defa yüzümü, ellerimizi ve ayaklarımızı yıkayıp başımızı ve enseimizi mesh etmek, sağlığımız açısından yararlı değil mi?

Ayrıca her abdest alışımızda en önemli **akupunktur** noktaları da uyarıldığı için vücudun direnci artar, bağışıklık sistemi güçlenir, kan dolaşımı kolaylaşır, vücuttaki enerji dağılımı dengelenir ve fazlası dışarı atılır. Bu nedenle genç yaşta namaza başlayıp abdest alanların derileri parlaklığını, canlılığını korur ve yaşlanınca yüzleri buruşmaz.

Abdest almak psikolojik açıdan da çok faydalıdır. Özellikle mevsimlere göre soğuk ya da ılık su ile abdest alındığında, sinir sistemi rahatlar, fazla elektriklenmeden kaynaklanan gerilim gider, baş ağrısı hafifler, yükselen tansiyon ve şeker düşer, kan dolaşımı kolaylaşır, yorgunluk gider ve insan psikolojik açıdan rahatlar. Gece uykusu kaçıp daralan ve kafasına bir şeyler takılanlar, kalkıp güzelce abdest alsalar ve iki rek'at namaz kılsalar, kuş gibi hafifler ve rahatça uyurlar. Eğer üşenmeden soğuk ya da ılık su ile gusül abdesti alırlarsa çok daha faydalı olur.

Abdestin Sevap Açısından Yararı

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Kim abdestini güzelce alırsa, o kimsenin (küçük) günahları tırnaklarının altına kadar bütün vücudundan çıkar. (Müslim - Nesâî)

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Bir kimse abdest alırken, ağacın yaprakları döküldüğü gibi onun da günahları dökülür. (Beyhakî)

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Kuşkusuz benim ümmetim kıyâmet gününde abdest izlerinden yüzleri, elleri ve ayakları (nur gibi) parlak olarak (mahşer yerine) dâvet edilecekler. Kimin yüzünün parlaklığını arttırmaya gücü yeterse, bunu yapsın.

(Buhârî - Müslim)

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Soğuk (hava) da abdestini güzelce alana, iki kat sevap verilir. (Taberânî)

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Bir kimse abdestini güzelce alsa, sonra başını göğze kaldırıp (ibretle bakıp) “Eşhedü en lâ ilâhe illalâhü vahdehü lâ şerîke lehü, ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlühü” derse, o kimseye cennetin sekiz kapısı açılır, dilediği kapıdan (cennete) girer.

(Ebû Dâvûd - Nesâî - Ahmed ibni Hanbel - Hâkim - Taberânî)

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Emrolunduğu gibi abdest alanın ve emrolunduğu gibi namaz kılanın, geçmiş günahları bağışlanır.

(Ahmed ibni Hanbel - Nesâî - İbni Mâce - Beyhakî)

Namazın anahtarı olan abdestin, sağlık ve sevap açısından bazı yararlarını çok kısaca özetlemeye çalıştım. Dinin direği, mü'minlerin mîracı ve cennetin anahtarı olan beş vakit namazın sağlık ve sevap açısından yararları ise tabii ki abdestle kıyaslanamayacak derecede çok fazladır.

Allah kerim'dir diye abdesti, namazı terk edenler, ekmeden biçmeyi hayâl edenler ve en değerli sermayeleri olan ömürlerini günah bataklıklarında tüketenler, Azrâil (a.s.) yakalarına

yapışıp tatlı canlarını çeke çeke alırken de “Allah kerim” mi diyecekler? Evet, Allah (c.c.) gerçekten kerim’dir ama kimlere?

Allah’ın (c.c.) bizim ibâdetimize ihtiyacı yok diye namazı terk edenlere mi? Futbol maçlarında goal diye bağırıp sahalarda olay çıkaran fanatiklere mi? Dışarıda açık-saçık gezip cinsel dengeleri bozan ve âile yuvalarını yıkan kadınlara mı? Dış güçlerin taşeronluğunu yapıp huzuru bozan ve zavallı gençlerin geleceğini karartan terör örgütlerine mi? Sapık ideolojilerin peşinde koşup alkolü, kumarı ilerililik sanan ve ezan sesinden rahatsız olanlara mı?

Yüce Allah buyuruyor:

Onların (peygamberlerin) peşinden öyle bir nesil (dünyaya) geldi ki, namazı terk ettiler ve şehvetlerine tâbi oldular. İşte onlar ileride azgınlıklarının cezasını (cehennemdeki Gayya’da) çekecekler. (Meryem, 59)

Allah’ın bizim namazımıza ihtiyacı yok diye abdestten namazdan kopanlar ve şehvetlerine uyup her çeşit günahlara dalanlar, beyaz kefeni giyip karanlık kabre girince ve melekler: “**Rabbin kimdir?**” deyince “Allah kerim” mi diyecekler? Hz. İsrâfil sûr’a üfleyince, insanlar yeniden dirilip mahşere gelince, ilk sorgulama namazdan başlayınca ve kılmayanlar yaka paça cehennemdeki Gayya deryasına atılırken de “Allah kerim” mi diyecekler?

es-Samed olan Allah’ın kesinlikle bizim namazımıza ihtiyacı yok ama bizim namaza ihtiyacımız var diye beş vakit namazı düzenli bir şekilde ve huzur içinde kılanlar, Firdevs cennetinde hayâllerin ötesinde ebediyyen mutlu ve huzur içinde yaşayacak ve peygamberlerle doyasıya sohbet edecekler.

LEMYELİD VE LEMYÛLED

Allah (c.c.) **doğurmadı** ve **doğurulmadı** demektir. Çünkü her **doğan** ölür ve her **doğuran** yerine vâris bırakıp gider. Göklerin, yerin tek egemeni ve bütün âlemlerin Rabbi olan Allah (c.c.), hiç kuşkusuz doğmaz, doğurmaz ve meleklerin bile tâbi olmadığı üreme kuralına kesinlikle tâbi olmaz.

Âlem-i Halk ve Âlem-i Emir

Âlem-i halk denilen madde âlemi, sebepler ve kurallar âlemidir. Allah (c.c.) madde âleminde her şeyi belirli sebeplere ve belirli kurallara bağladığından doğma, doğurma ve bunun doğal sonucu olan üreyip çoğalma ve ölüm, sadece madde âlemindeki insanlar, cinler, hayvanlar ve bitkiler için geçerlidir.

Âlem-i emir denilen madde ötesi âlemlerde ise madde ve maddeden kaynaklanan sebepler kuralı olmadığından, Allah (c.c.) dilediği her şeyi sadece bir **kûn** (ol) emri ile yaratır ve yarattığı varlıklar milyarlarca yıl aynı halde kalır. Bu nedenle madde ötesi ruhsal varlıklar olan melekler doğmaz, doğurmaz, üreyip çoğalmaz, hastalanmaz, yaşlanmaz ve kıyâmete kadar yaşarlar.

İnsanların, cinlerin ve hayvanların dışında ruhsal varlıklar olan melekler bile doğmaz, doğurmaz ve üreyip çoğalmazken, madde ve madde ötesi âlemleri yaratan, her âlem için farklı kurallar koyan ve dilediği bir şeyi, dilediği anda ve dilediği şekilde yaratma gücüne sahip olan Allah (c.c.) hâşâ!

(kesinlikle hayır!) doğar ve doğurur mu, üreyip çoğalır mı? Hangi akıl, hangi mantık, hangi sağduyu bu saçmalığı kabul eder ve hangi vicdan bu sapıklığı onaylar?

Yaratma ve Doğurma

Dilediği anda, dilediği yaşta, dilediği boyda, dilediği fiziksel güzellikte, sağlıklı, süper zekâlı ve güzel huylu bir kız ya da erkek evlât yaratmaya gücü, kudreti olan bir kadın, karanlıkta gözü kapalı kura çeker gibi nasıl bir evlât doğuracağını bilmeden kendi isteği ile gebe kalır mı?

Sağlık ve psikolojik açıdan dokuz ay gebelik sıkıntılarını çeker mi? Doğumda, doğum öncesi ve doğum sonrası şiddetli sancılara ve zahmetlere katlanır mı? Doğumdan sonra da dertleri bitmeyip altını ıslatan, burnu akan, kusan, üstünü kirleten, ağlayan ve sık sık hastalanan yavrusu ile yıllarca uğraşmayı göze alabilir mi? Eşi de hanımı ile birlikte bu sıkıntılara ortak olabilir mi?

Dilediği anda ve dilediği yaşta bir çocuk yaratmaya gücü olan bir kadın; gebelik, doğum ve çocuk bakımı gibi sıkıntılara katlanmayacağına göre, dilediği anda sadece bir **kûn** (ol) emri ile dilediği her şeyi yaratmaya gücü ve kudreti olan Allah (c.c.), asla doğar ve doğurur mu? Bu tür bir saçmalığı ortaya atanlara akıllı denir mi? Bu tür bir saçmalığı din adına savunanların dinine, hak din denir mi? Bu kesin gerçekler karşısında ne yazık ki!

“Yahudiler, “Uzeyr Allah’ın oğludur” dediler. Hıristiyanlar da, “(İsa) Mesih Allah’ın oğludur” dediler. Bu, onların ağızlarıyla söyledikleri (sapık) sözlerdir ki, önceki inkârcıların sözlerine benzetme yapıyorlar. Allah onları kahretsin! Nasıl saptırılıyorlar.” (Tevbe, 30)

Yahudiler Hz. Uzeyr'e Neden Allah'ın Oğludur Dediler?

Hz. Süleyman'ın vefatından sonra M.Ö. 586 yılında Kudüs'e saldıran Bâbil kralı Buhtunnasar, Mescid-i Aksâ'yı ve Kudüs şehrini yakıp yıktı, binlerce kişiyi kılıçtan geçirdi ve 70.000 kişiyi de esir alıp Bâbil'e götürdü.

Esirler arasında olan Hz. Uzeyr, gizlice Bâbil'den kaçıp Kudüs'e geldi. Yakılıp yıkılan ve korkunç harabeye dönüşen Kudüs'te meyveler olmuş yerlere dökülüyordu. Uzun ve tehlikeli bir yolcuktan sonra Kudüs'e gelen Hz. Uzeyr, önce bindiği merkebi bir yere bağladı sonra incir, üzüm topladı ve üzümleri bir kaba sıkıp yere oturdu. Aşırı yorgun ve uykusuz olan Hz. Uzeyr, harabeye dönüşen bu Kudüs şehrini Allah (c.c.) tekrar nasıl diriltir? diye düşünürken derin bir uykuya daldı.

Yüce Allah buyuruyor:

Allah (uykuda ruhunu alıp) onu yüz yıl ölü bıraktıktan sonra tekrar diriltti. "Ne kadar ölü kaldın?" dedi. O da: "Bir gün ya da daha az kaldım" dedi. Allah: "Hayır, yüz yıl kaldın." dedi. (Bakara, 259)

Hz. Uzeyr kuşluk vakti uyumuştur. Allah (c.c.) yeniden diriltilip "Ne kadar (ölü) kaldın?" diye sorduğunda akşam üzeri idi. Derin uykudan uyanır gibi yeniden dirilen Hz. Uzeyr, ilk bakışta güneşi göremeyince "Bir gün" sonra güneşin henüz batmadığını görünce "Ya da daha az kaldım." dedi. Allah (c.c.): **"Hayır, yüz yıl (ölü) kaldın."** buyurdu.

Hz. Uzeyr'in bedeni çürümemiş, topladığı taze incirler ve sıkığı üzüm suyu bozulmamış, merkebi ise çürüyüp toprak olmuştu. Allah (c.c.) çürüyüp toprak olan merkebi yeniden diriltti. Ölüm şokunu atlatan Hz. Uzeyr, yüz yıl önce topladığı taze incirleri yedi, sıkığı üzüm suyunu içti, sonra

harabeye dönüşen Kudüs şehrini gezip görmek için merkebine bindi.

Ancak yüz yıl içinde çok taşlar yerinden oynamış, Ortadoğu haritası yeniden şekillenmiş, Kudüs'ü yakıp yıkan Buhtunnasar ölmüş ve İran Hükümdarı Şireveyh Bâbil'i ele geçirip esirleri serbest bırakmıştı. Ayrıca Şireveyh'in maddî yardımı ile Kudüs'te evler, dükkânlar yapılmış, çarşılar, pazarlar kurulmuş ve Mescid-i Aksâ yeniden inşa edilip ibâdete açılmıştı. Halk çarşıda, pazarda alışveriş yapıyor ve çocuklar sokaklarda oynuyordu.

Gördükleri karşısında şaşkına dönen Hz. Uzeyr, yakınlarını soruyor ve hepsinin ölüm haberini alıyordu. Sen kimsin? diye soranlara "Ben Uzeyr'im." diyordu ama 25 yaşlarında bir genç olduğu için inandırıcı olamıyordu. Hz. Uzeyr şaşkındı, başına üşüşen halk da şaşkındı. Çünkü 25 yaşındaki genç, gerçekten dedelerini tanıyor ve Buhtunnasar'ın yüz yıl önce Kudüs'te yaptığı katliamı gözüyle görmüş gibi bütün ayrıntıları ile biliyordu.

Halk şaşkın şaşkın Hz. Uzeyr'e bakarken ve her kafadan farklı bir ses çıkarken, gözleri görmeyen çok yaşlı bir kadın Hz. Uzeyr'i sesinden tanıdı ve Tevrat'ı ezber okumasını istedi. Hz. Uzeyr Tevrat'ı ezbere okuyunca ve ölümünden yüz yıl sonra tekrar dirildiğini söyleyince, gerçek Uzeyr olduğuna inandılar. Ancak öldükten sonra tekrar dirildiğine göre bu Allah'ın oğludur diye onu kutsallaştırdılar ve Allah'a (c.c.) iftira edip haktan saptılar.

Hristiyanlar Hz. İsa'ya Neden Allah'ın Oğludur Dediler?

Annesi Hanne tarafından hizmet etmesi için Beyt-i Makdis'e hibe edilen ve çocukluğu Zekeriyya (a.s.) ın gözetiminde

ibâdetle geçen Hz. Meryem, ilk ya da ikinci âdetinden temizlenince yıkanmak için doğu tarafına gitmiş ve yıkanaçağı yeri örtü ile kapatmıştı. Nereden geldiği bilinmeyen fiziksel açıdan çok güzel bir genç (Cebrâil) âniden karşısına dikilince, korkudan şok olan Hz. Meryem,

“Ben senden, Rahman’a (Allah’a) sığınırım. Eğer günahattan sakınan bir kimse isen (bana yaklaşma)’ dedi. Bunun üzerine Cebrâil: ‘Ben sana tertemiz bir çocuk hibe etmem için Rabbimin gönderdiği bir elçiyim’ dedi.”

(Meryem, 18-19)

Karşısındaki gencin insan şekline giren bir melek (Cebrâil) olduğuna kalben inanan ve kendisine bir erkek çocuk hibe etmek (buna sebep olmak) için Allah (c.c.) tarafından görevlendirildiğini öğrenen Hz. Meryem şaşkınlıkla,

“Bana bir insan (erkek eli) dokunmadığı ve ben kötü yolda olmadığım halde, benim nasıl bir oğlum olur?’ dedi. (Cebrâil:) Dediğin gibidir ama; Rabbin: ‘O bana göre çok kolaydır’ buyurdu dedi.” (Meryem, 20-21)

On üç yaşlarında bâkire bir kız olan Hz. Meryem’in şaşkınlıkla **“Benim nasıl bir oğlum olur?”** sözü, madde âlemindeki bütün canlıları kapsayan *“üreme kuralı”* na göre doğru idi ama göklerin ve yerin tek egemeni olan Allah (c.c.) bu kurala uyma zorunluluğunda değil ki! Bu nedenle Hz. Cebrâil: **“Dediğin gibidir (sözün doğrudur) ama Rabbin: ‘O bana göre çok kolaydır’ buyurdu dedi.”**

Hz. Meryem dalgın ve şaşkın bakarken, Hz. Cebrâil onun yakasından ya da eteği altından kutsal nefesi ile üfle-yiverdi. İpek böceğinin ağzından çıkan sıvı salgılar hava ile temas edince, sertleşip incecik tel şeklinde doğal ipeğe dönüştüğü gibi,

Rûhü'l-kudüs denilen Hz. Cebrâil'in ağzından çıkan kutsal nefesi de havadaki gazlarla kimyaca birleşince, belki de (Allah bilir) erkek üreme hücresine dönüştü ve Hz. Meryem,

“Ona (İsa’ya) hamile kaldı ve onunla (karnındaki yavrusu ile) uzak bir yere çekildi. (Sonra) doğum sancısı onu (kuru) bir hurma ağacına (yaslanmaya) yönlendirdi. (Halkın tepkisinden korkan Meryem) ‘Ah keşke bundan önce ölseydim de, unutulup gitseydim’ dedi.”

(Meryem, 22-23)

Bâkire bir kız olduğu için insanlardan çekinip hamileliğini gizleyen Hz. Meryem, doğum sancıları başlayınca Kudüs’e 10 km uzaklıktaki Beyt-i Lahm’a gitti ve orada kuru bir hurma ağacına yaslandı.

Doğum sancuları şiddetlenince hurma ağacına sarılıp “Ah keşke bu olaylar başıma gelmeden önce ölseydim de unutulup gitseydim.” dedi. Ancak onun dileği değil, Allah’ın takdiri oldu ve henüz on üç yaşlarında bâkire bir kız olan Hz. Meryem, Hz. İsa gibi ulü’l-azîm bir peygamberi doğurdu.

Hz. İsa ve Yahudiler

Derdini anlayacak bir yakını ve sığınacak bir yeri olmayan Hz. Meryem, soğuk birgünde, açıkta ve tek başına kupkuru bir hurma ağacına sarılıp yavrusu Hz. İsa’yı doğurunca, oh kurtuldum diye sevinemedi ve onu kucağına alıp doyasıya sevinemedi. Çünkü Hz. Meryem’i gayr-i meşrû cinsel ilişkide bulunmak ve oğlu Hz. İsa’yı veled-i zina olmakla suçlayan yahudiler ikisini de öldürmeye kalkışınca, zavallı Meryem yavrusunu alıp Mısır’a kaçtı ve yıllarca gurbet ellerinde kaldı.

Hz. İsa ve Hıristiyanlar

30 yaşında peygamber olan ve 33 yaşında göğe kaldırılan Hz. İsa, yahudilerin ölüm tehdidi altında görevini gizlice yaptığından bu kısa dönemde havârîler (12'ler) dışında az sayıda insan iman etti ve gerçek İncil yazılıp ezberlenemedi.

Hz. İsa'dan sonra, Roma Devleti'nin egemenliği altında olan Mısır, Suriye, Anadolu ve Avrupa'ya dağılan havârîler, aşırı devlet baskısından dolayı çok gizli çalışma zorunluluğunda kaldılar. Bu nedenle havârîler döneminde de gerçek İncil yazılıp ezberlenemediği gibi hıristiyanlığın inançla ilgili temel ilkeleri de gereği gibi anlatılamadı.

Gerçeklerin olmadığı yerde insanlar hurâfelere ve hayâli efsânelere yöneldiğinden kısa zamanda bütün hak dinlerin temel ilkesi olan **Allah bir** inancı unutuldu ve hıristiyanlık, Hz. İsa'nın hayâlî ve efsânevî kişiliğinde odaklaştı.

İlk insan Hz. Âdem'i topraktan ve eşi Havva'yı Hz. Âdem'in kemik hücrelerinden yaratan Allah'ın (c.c.) sonsuz-sınırsız kudretini üreme kuralının dar kalıplarına sığdıramayan orta çağ hıristiyanları; babasız doğan Hz. İsa konusunda, bazıları Allah'ın oğlu, bazıları Allah (hâşâ!) odur ve bazıları da üçün üçüncüsü diye çelişkiye düştüler.

Yüce Allah buyuruyor:

Andolsun ki “Allah, Meryem oğlu Mesih (İsa) dır” diyenler kâfir oldular. (Mâide, 17)

Yüce Allah buyuruyor:

Andolsun ki “Allah, üçün üçüncüsüdür” (baba-oğul-kutsal ruh) diyenler kâfir oldular. Kesinlikle bir tek ilâh (olan Allah) tan başka ilâh yoktur. (Mâide, 73)

Yüce Allah buyuruyor:

Hıristiyanlar da, Mesih (İsa) Allah'ın oğludur dediler. Allah onları kahretsin! (Haktan) nasıl saptırılıyorlar.

(Tevbe, 30)

Allah (c.c.) son ilâhî kitab olan Kur'an'da, yahudilerin Hz. Uzeyr ve hıristiyanların Hz. İsa Mesih hakkındaki sapıklıklarına “**Lemyelid ve lemyûled**” buyurarak son noktayı koydu. Dinler arası diyalog adı altında hıristiyanlığı hak din olarak İslâm ülkelerinde pazarlamaya çalışanlara Allah (c.c.) hidâyet etsin ve günümüzde aslını koruyan tek hak din olan İslâm'ı yeryüzünde hâkim kılsın (ÂMİN)!..

VE LEM YEKÜN (YEKÜL) LEHÜ KÜFÜVEN EHAD

“Hiçbir varlık O’na (Allah’a) küfuv (denk, emsal) olmadı” demektir. İhlâs Sûresi’nin fezlekesi (sonuç özeti) niteliğinde olan bu âyet-i kerîmede, göklerin, yerin tek ege-
meni ve tek yaratıcısı olan Allah’ın (c.c.) dengi, misli, eşi ve
benzeri olmadığı ve olamayacağı kalın çizgilerle vurgulandı.

Üzerinde yaşadığımız dünyayı, dünyanın uydusu olan
ayı, dünyanın enerji kaynağı olan güneşi ve güneşten bin-
lerce kat daha fazla ısı, ışık ve elektromanyetik radyasyon-
lar yayan trilyonlarca yıldızı yaratan, onları çekim gücüne
boyun eğdirip yürüngelerine oturtan ve belirli merkezlerin
etrafında hızla döndüren Allah’ın (c.c.) dengi, misli ve ben-
zeri olabilir mi?

En akıllı ve en bilinçli canlı varlıklar olan melekler, cin-
ler ve insanlar bir araya gelip güç birliği yapsalar, dünyanın
bir mislini yaratabilirler mi? Ya da uzaydaki bir diğer geze-
geni insanların yaşam koşullarına göre düzenleyebilirler
mi? Bunların hiçbirine güçleri yetmeyenler, bütün âlemlerin
Rabbi olan Allah’ın (c.c.) dengi, misli ve benzeri olabilir mi?

Yuhyî ve **yümît** olan Allah (c.c.), ölü topraklardan canlı
organizma yoluyla bitki, hayvan ve insan türü canlı varlıklar
yaratıyor ve dilediği an onları öldürüp tekrar aslına (toprağa)
dönüştürüyor. Çağın en ünlü bilim adamları bir araya gelseler
ve en modern laboratuvarlarda aylarca, yıllarca çalışıp deney-
ler yapsalar, ölü topraklardan canlı bir hücre yaratabilirler mi?

Bir tek canlı hücreyi yaratamayanlar Allah'ın (c.c.) dengi, misli, benzeri ve ortağı olabilir mi?

Orta boylu ve normal kilolu bir insanda yaklaşık 30.000.000.000.000 hücre vardır. Bu hücreleri, hücrelerin çekirdeklerini ve çekirdeklerdeki kromozomları, genleri ve DNA moleküllerini teker teker yaratan ve hücreleri düzenli bir şekilde bir araya getirip iç ve dış organlarımızı düzenleyen Allah'ın (c.c.) dengi, misli ve benzeri olabilir mi?

Yüce Allah buyuruyor:

(Hz.) İbrahim ona (Nemrud'a): “Benim Rabbim yuh-yî ve yümît (dirilten ve öldüren) dir” dedi. O: “Ben de diriltir ve öldürürüm” dedi. İbrahim: “Kuşkusuz Allah güneşi doğudan getiriyor; haydi sen de batıdan getir” deyince, o kâfir şaşırıp kaldı. (Bakara, 258)

Bâbil tapınağındaki putları (heykelleri) kırdığı için elleri, ayakları bağlanıp kale önündeki ateşe atılan Hz. İbrahim, bir hafta sonra tek bir kılı bile yanmadan ateşten çıkınca, ilâhlık taslayan kanlı diktatör Nemrud: “Ey İbrahim! Seni ateşte yakmayan Rabbin kimdir?” diye sordu.

Hz. İbrahim: **“Benim Rabbim yuh-yî ve yümît'dir.”** yani ölü topraklara hayat verip onlardan canlı varlıklar yaratır ve dilediği an onları öldürüp tekrar aslına (toprağa) döndürür dedi. Nemrud: “Ben de diriltir ve öldürürüm” dedi ve aklınca bunu kanıtlamak için zindandan iki mahkûm getirтип birini öldürdü ve diğerini serbest bıraktı.

Nemrud'un **hayat-ölüm** gerçeğini anlamadığını gören Hz. İbrahim, tartışmaya girmeyip konuyu değiştirdi ve **“Kuşkusuz Allah güneşi doğudan getiriyor; haydi sen de batıdan getir.”** yani şu dünyayı tersine döndürüver bakalım deyince, Nemrud şaşırıp kaldı ve bir cevap veremedi.

Hız. İbrahim, “Güneşi batıdan getir.” dünyayı tersine döndürüver deyince, Bâbil’in kanlı diktatörü Nemrud şaşırıp kaldığı gibi çağın emperyalist diktatörleri de şaşırıp kalır. Çünkü hiç kimsenin dünyayı tersine döndürüp evrensel denge-düzeni değiştirmeye gücü yetmez ve hiçbir varlık âlemlerin Rabbi olan Allah’ın (c.c) dengi, misli ve benzeri olamaz!..

Yüce Allah buyuruyor:

O (Rabbiniz) ki, yeryüzünü sizin için bir döşek, göğü de tavan yaptı. Ve gökten su indirip onunla size (yerden) rızık olarak çeşitli bitkiler çıkardı. Siz de (bunları) bildiğiniz halde hiçbir şeyi Allah’a denk (emsâl) tutmayın. (Bakara, 22)

Kızgın gaz kütlesi halindeki dünyayı insanların yaşam koşullarına göre düzenleyen, uzaydan gelen gök taşlarına ve güneşten gelen ultraviyole ışınlarına karşı atmosferi koruyucu tavan yapan, güneş enerjisi ile ısınıp buharlaşan suları atmosferde depolayan, sonra dilediği yerlere sevk edip bol bol yağmurlar yağdıran ve ölü topraklardan birbirinden güzel çeşitli rızıklar çıkaran Allah’ın (c.c.), hangi varlık dengi, misli, eşi, ortağı ve benzeri olabilir ki!

Eğer yeryüzünde yıllarca kuraklık olsa, aşırı sıcaktan derelerin, göllerin suları çekilip bitkiler, ağaçlar kurusa ve yeryüzü kızgın çöle dönüşse, açlıktan kıvranan ve bir lokmacık ekmeğe, bir damlacık suya muhtaç olan insanlar ne yapabilir ki! Güneş sistemindeki başka bir gezegeni ya da dünyanın uydusu olan ayı, insanların yaşam koşullarına göre düzenleyip oraya göç edebilirler mi?

Aşırı kuraklıktan çatlayan topraklar ve susuzluktan kuruyan bitkiler su diye yalvarırken, yakınları açlıktan, susuzluktan

ölürken ve açlığa, susuzluğa dayanamayan küçücük yavruları ekmek, su diye ağlaşırken içleri yanan ancak kendileri de aç ve susuz olan annelerin, babaların elinden ne gelir ki!

Dünyada atmosferik olaylar karşısında bile âciz ve çaresiz kalan zavallı insanlar, kabir denilen o karanlık çukurda tek başlarına yalnız ve garip kalınca ne yapacaklar? Melekler: “Rabbin kimdir?” deyince ne cevap verecekler? Mahşer yerindeki **mahkeme-i kübrâ**’da sevapları az, günahları çok gelince ve Allah (c.c.) korkunç zebânîlere **“Atın onu cehenneme!”** deyince, dünyada Hz. Azrâil’e karşı direneme-yenler, orada korkunç zebânîlere karşı direnebilecekler mi?

Ya Cehennem

Cehennemdeki korkunç azaba dayanamayan ve oradan kurtuluş ümidini yitiren kâfirlerin tek ve son ümitleri ölüm olacak ve ölmek için zebânîlerin lideri Mâlik’e şöyle yalvaracaklar.

Yüce Allah buyuruyor:

(Kâfirler) Ya Mâlik! (Ne olur) Rabbin bizi öldürsün de işimizi bitirsin, diye feryat edecekler. (Mâlik) diyecek ki: Siz (cehennemde ebedî) kalıcısınız. (Zuhruf, 77)

“Ölümlerden ölüm beğen” diye bir söz vardır ya, işte cehennemdeki kâfirler ölümün her çeşidine razı olacaklar ama hiçbirini bulamayacaklar, **yani ölemeyecekler!** Peki, sürekli yaşayacaklar mı?

Yüce Allah buyuruyor:

Sonra orada (cehennemde) ne ölecek, ne de yaşayacak. (el-A'lâ, 13)

Korkunç cehennemde binlerce yıl yananlar, zakkum ve gıslinden başka yiyecek-içecek bulamayanlar, ölüp kurtulamadıkları gibi onların yaşantısına hayat da denilemeyeceğinden,

Allah (c.c.): “**Ne ölecek, ne de yaşayacak**” buyurdu. Ölüm istekleri kabul edilmeyen ve son ümitleri de tükenen kâfirler pişmanlıktan çılgına dönecek ve ah vah edip sürekli birbirlerini kınayacaklar.

Ne yazık! Doğumla başlayan dünya hayatının birgün mutlaka ölümle noktalanacağını bile bile, doğumla ölüm arasındaki kısacık ömürlerini çeşitli günah bataklıklarında gafletle geçirenlere!

Ne yazık! Kendileri gibi topraktan yaratılan ve ölünce çürüyüp, kokuşup tekrar toprak olacak olan din karşıtı sapıkları lider edinenlere ve onları avuçları patlayıncaya kadar alkışlayıp Kur’an’a ve İslâm’a ters düşenlere!

Ve Güzelim Cennet

Yüce Allah buyuruyor:

Rabbinizin bağışlamasına ve takvâ sahipleri için hazırlanıp, genişliği gökler ve yer kadar olan cennete koşuşun. (Âl-i İmrân, 133)

Allah’tan başka her şeyin karşıtı olduğu gibi korkunç cehennemın karşıtı da o güzelim cennettir. Allah (c.c.) işte o güzelim cennete bizi davet ediyor, hem de koşuşun ve acele edin buyuruyor. Peki, neden Allah’ın (c.c.) bu özel davetine duyarsız kalıyoruz? Neden Allah’ın (c.c.) seçkin kulları olan peygamberler, siddıklar, şehitler, sahâbeler, evliyalar ve sâlihlerle birlikte hayâller ötesi o güzelim cennet koşusuna biz de katılmıyoruz?

Neden mi?

Atalarımız, “Gönülsüz yapılan bir işten hayır gelmez.” demişler. Gönülsüz işlerden ve gönülsüz evlilikten hayır gelmediği gibi gönülsüz yapılan ibâdetlerden de hayır gelmeyeceğinden, öncelikle günahlarla kararıp doğasını ve mânevî duyarlılığını yitiren gönüllerimizi tekrar doğasına ve mânevî duyarlılığına kavuşturmaya çalışalım. Bunun için her çeşit günahlardan kopup tevbe edelim, ibâdetlerimizi düzenli bir şekilde yapalım ve kendimizi uzun soluklu o güzelim cennet koşusuna hazırlayalım. Çünkü âyet-i kerîmede öncelikle “**Rabbimizin başışlamasına**” koşun buyuruluyor.

Gerçek bir imanla ve tertemiz nurlu bir gönülle yola çıkmak için cân-ı gönülden “**Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resûlühü**” diye kelime-i şehâdet getirerek ve **Bismillâhirrahmânirrahîm** diyerek o güzelim cennet koşusuna ilk adımımızı atalım ve Allah’ın (c.c.) seçkin kulları ile birlikte o güzelim cennet koşusuna biz de katılalım.

Bir gerçeği de unutmayalım! Uzayda milyonlarca güneş sistemi ve milyarlarca gezegen olsa da biz bu bedensel yapıyla ancak dünya gezegeninde, hem de yer çekimi ile hava basıncı arasında yaşama zorunluluğundayız ama âhirette o korkunç cehennemde yanma zorunluluğunda değiliz ki!

Bu nedenle tevbemizde dimdik duralım, başta beş vakit namaz olmak üzere ibâdetlerimizi düzenli bir şekilde yapalım ve Allah’ın (c.c.) seçkin kulları gibi yaşamaya çalışalım.

Ancak tevbede acele edelim ve kesinlikle ileride tevbe edirim demeyelim! Çünkü Peygamberimiz (s.a.v.) üç defa, “**Heleke’l-müevvifûn.**” buyurdu. Sahabeler, “**Onlar kim?**” diye sorunca, “**Sonra tevbe ederiz diye tevbeyi erteleyenler**” dedi.

Allah (c.c.) dostlarından biri de: **“Ey nefis! Daha ne kadar günahlardan zevk alacaksın? Tevbe tatsız değil ki, bir de onu tat.”** buyuruyor. Kuşkusuz tevbenin de tadı var, hem de dünya nimetlerinden kat kat daha fazla ama tatmayan bilmez ki!

Peygamberimiz (s.a.v.): **“Kişi (âhirette) sevdiği ile beraber olacak.”** buyurdu. Allah’ın gazab ettiği Nemrud, Firavun ve Ebû Cehil gibi din düşmanlarını ve günümüzdeki onların uzantılarını seven ve onların peşinden gidenler, korkunç cehennemde onlarla birlikte cayır cayır yanarken, Allah’ın seçkin kullarını seven ve onların peşinden gidenler de o güzelim cennette onlarla birlikte ebedî huzurlu ve mutlu yaşayacak ve cennet ağaçlarının altında doyasıya sohbet yapacaklar.

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Cennetlikler cennete girdiği zaman bir melek diyecek ki: “Siz cennette sürekli yaşayacaksınız, hiç ölmeyeceksiniz. Sürekli sağlıklı olacaksınız, hiç hasta olmayacaksınız. Sürekli genç (zinde) kalacaksınız, hiç yaşlanmayacaksınız. Sürekli bolluk, bereket ve mutluluk içinde yaşayacaksınız, hiç darlık, sıkıntı ve keder görmeyeceksiniz.” (Müslim)

İHLÂS SÛRESİ'NİN FAZİLETİ

Enes radiyallahü anhü diyor ki:

*Sahabeden biri, ya Resûlallah! Ben bu **Kul hüvallahü ehad** sûresini çok seviyorum dedi.*

(Bunun üzerine) Resûlullah (s.a.v.):

“Kuşkusuz onun sevgisi, seni cennete sokar.” buyurdu.

(Buhârî, Tirmizî)

Kul hüvallahü ehad ile başlayan sûrede, sadece Allah'ın (c.c.) zâtına, sıfatlarına ve esmâsına âit özellikler olup başka hiçbir konu olmadığından bu sûreye hâlis, saf ve katkısız anlamında **İhlâs Sûresi** denir. Bu sûreyi seven ve anlamını düşünerek çok okuyan kişi, gerçekte Allah'ı (c.c.) seviyor demektir. Allah'ı (c.c.) seveni, hiç kuşkusuz Allah da sever ve Allah (c.c.) sevdiği kullarını âhiret âleminde cennetle mükâfatlandırır ve **Cemâli** ile müşerref kılar.

“Sen Allah'ı seversen, Allah seni sevmez mi? Emrince yolun tutsan, Hak ecrini vermez mi?”

Âişe radiyallahü anhâ diyor ki:

*Resûlullah (s.a.v.) sahâbeden birini, bir askerî birliğinin başında komutan olarak cihada gönderdi. Bu kişi birliğine namaz kıldırırken **Kul hüvallahü ehad** ile namazı bitirirdi. Dönüşte (arkadaşları) durumu Resûlullah'a haber verdiler.*

Resûlullah (s.a.v.):

“Niçin böyle yaptığını ona sorun.” buyurdu.

Sordular?

Onda Rahman (olan Allah) ın sıfatları var. Bu nedenle onu okumayı çok seviyorum, dedi.

Resûlullah (s.a.v.):

“Allah’ü Teâlâ’nın da onu sevdiğini haber verin.”

buyurdu. (Buhârî, Müslim, Nesâî)

Ebû Saîd el-Hudrî radiyallahü anhü diyor ki:

Resûlullah (s.a.v.) “Kul hüvallahü ehad” sûresi hakkında şöyle buyurdu:

“Nefsim (canım) kudret elinde olan Allah’a yemin ederim ki, o sûre Kur’an’ın üçte birine denk (eşit) tir.

(Buhârî, Tirmizî, Ebû Dâvûd)

Ünlü müfessir Kâdî Beydâvî’ye göre Kur’an-ı Kerîm; tevhid, ahkâm ve kasas olmak üzere üç ana bölümden oluşur. İhlâs Sûresi Kur’an-ı Kerîm’deki tevhidle yani Allah’ın varlığı, birliği, sıfat-ı zâtiye, sıfat-ı sübûtiye ve esmâsı ile ilgili âyetlerin özeti olduğundan bu sûreyi anlamını tefekkür ederek (düşünerek) yavaş yavaş okuyan kişi, gerçekte Kur’an’ın üçte birinin özetini okumuş gibidir.

Bir gün Peygamberimiz (s.a.v.) sahâbelere:

Sizden biriniz bir gecede Kur’an’ın üçte birini okumaktan âciz midir? diye sordu.

Bu onlara güç geldiğinden, *“buna hangimizin gücü yeter ey Allah’ın Resûlü”* dediler.

Bunun üzerine Peygamberimiz (s.a.v.):

“Kul hüvallahü ehad Allahü’s-samed, Kur’an’ın üçte biridir.” buyurdu. (Buhârî, Müslim)

İhlâs Sûresi’nin Kur’an’ın üçte birine denk olması, anlam ve fazilet açısındandır. İhlâs Sûresi’nde 43 harf,

Kur'an'ın üçte birinde ise yaklaşık 107.000 harf vardır. Kuşkusuz 107.000 harfi yavaş yavaş tefekkürle okumak daha sevaptır. Çünkü Peygamberimiz (s.a.v.): **“Kim Allah'ın Kitabından (Kur'an'dan) bir harf okursa, onun için bir hasene vardır ve her hasenenin karşılığı on sevaptır.”** buyurdu. (Tirmizî)

Ancak! Mekke, Medine ve Arafat gibi kutsal mekânlar da, cuma, bayram gibi kutsal günlerde ve kadir, berat, mîrac gibi kutsal gecelerde yapılan ibâdetler daha faziletli ve daha sevap olduğu gibi, sahih hadîs-i şeriflerle bildirilen Âyet-el-kürsî, Yâsîn, Mülk, İhlâs ve Kâfirûn gibi sûre ve âyetlerin okunması da kuşkusuz daha faziletli ve daha sevaptır.

Ebû Hureyre radiyallahü anhü diyor ki:

Bir gün Peygamberimiz (s.a.v.) yanımıza geldi ve size:

“Kur'an'ın üçte birini okuyayım.” dedi ve “Kul hüvallahü ehad Allahü's-samed” i sonuna kadar okudu. (Müslim)

Peygamberimiz (s.a.v.) meşic'de Cebrâil (a.s.) ile oturup sohbet ederken, kapıda biri belirdi.

Cebrâil (a.s.): “Ya Muhammed! O, Ebû Zer'dir” dedi.

Peygamberimiz (s.a.v.):

“Siz (melekler) Ebû Zer'i tanıyor musunuz? dedi.”

Cebrâil (a.s.):

“O, bizim aramızda, sizin aranızdan daha ünlüdür.” dedi.

Peygamberimiz (s.a.v.):

“Onu hangi özelliğinden tanıyorsunuz? dedi.”

Cebrâil (a.s.):

“İki özelliğinden; biri çok mütevâzi (alçak gönüllü), ikincisi **Kul hüvallahü ehad** sûresini çok okuyor.” dedi. (Tefsîr-i Kebîr)

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Kim Kul hüvallahü ehad'ı on defa okursa, Allah ona cennette bir köşk hazırlar. (Ahmed ibni Hanbel)

Peygamberimiz (s.a.v.) ashâbına bu müjdeyi verirken çok duyulan Hz. Ömer, o halde arttırırız ya Resûlallah! Yani daha fazla okuruz deyince, Peygamberimiz (s.a.v.): **“Allahü Ekber diye tekbir aldı ve Allah da arttırır.”** buyurdu.

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Kim Kul hüvallahü ehad'ı namazda ya da namazın dışında yüz defa okursa, Allah onun ateşten (cehennemden) kurtuluş berâtını yazar. (Taberâni, Deylemi)

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Kim Kul hüvallahü ehad'ı bin defa okursa, nefsinin (canını) Allah'tan satın almış olur. (Câmiü's-sagır)

İmam-ı Süyûtî (r.a.) bu hadîs-i şerîfin şerhinde (açıklamasında) diyor ki: Kim Kul hüvallahü ehad sûresini cân-ı gönülden bin defa yavaş yavaş okursa, Allah (c.c.) o kimse-nin günahlarını af edip bağışlar ve âhirette cehennem ateşinde yakmaz. Ayrıca ölenlerin kabir azabından kurtulması için de bin defa Kul hüvallahü ehad sûresinin okunmasını tavsiye ediyor.

Önemli Bir Uyarı!

Yüce Allah buyuruyor:

Onu (Kur'an'ı), Rûhü'l-Emîn (Cebrâil) uyarıcılardan olman için senin kalbine apaçık bir Arapça dili ile indirdi.

(Şûarâ, 193-194-195)

Son ilâhî kitab olan Kur'an Arapça nâzil olduğundan yani aslı (orijinali) Arapça olduğundan, sadece Arap harfleri ile basılan kutsal kitaplara Kur'an denir. Kur'an, Arapça harflerin dışında başka harflerle yazılamaz ve doğru okunamaz. Çünkü her dilin kendine özel ses mahreçleri (ağızdan çıkış yerleri) ve karşılığında belirli harfleri ve belirli işaretleri vardır.

Arap alfabesinde; ع (ayın), ث (se), س (sîn), ص (sâd), د (dal), ض (dât), ط (tı), ه (he), ح (ha) ve خ (hı) (noktalı ha) gibi mahreçleri farklı harfler vardır. Kökeni Lâtince olan Türk alfabesinde bunların karşılığı olmadığından son ilâhî kitab olan Kur'an-ı Kerîm Türkçe harflerle yazılamaz ve uydurma ek işaretlerle kesinlikle doğru olarak okunamaz. Aksi halde yazan (basan) da okuyan da günaha girer.

Örneğin, noktasız ح (ha) ile yazılan حلق halâka kelimesi tıraş oldu, حلق hallâk tıraş eden (berber, kuaför) ve محلوق mahlûk tıraş olmuş demektir. Noktalı خ hı ile yazılan ve boğazdan okunan خلق halâka kelimesi yarattı, خلق hal-lâk yaratıcı (Allah c.c.) ve مخلوق mahlûk yaratılmış bir varlık demektir.

Yâsîn, Tebâreke ve Amme gibi sûreleri Lâtin harfleri ile basılan kitaplardan okuyanlar, Allah'ı (c.c.) hâşâ! berber, kuaför diye aşağıladıkları ve bunun dışında daha pek çok hatalar yaptıkları için kendileri günaha girdikleri hatta imanları tehlikede olduğu gibi, ölen yakınlarının ruhuna da hiçbir sevap gitmez.

Kur'an'ı orijinal Arapça harfleri ile okumasını bilmeyenler, Lâtin harfleri ile basılan Yâsîn ve diğer sûreleri yanlış okuyup günaha girmemeleri için diledikleri kadar Fatıha ve

İhlâs gibi kısa sûreleri okuyup sevdikleri kişilerin ruhlarına hediye etsinler. Eğer üşenmeden ve acele etmeden bin İhlâs okurlarsa, bir hatim yerine geçer ve çok daha fazla sevap olur.

Abdullah ibni Hubeyb radiyallahü anhü diyor ki:

Resûlullah (s.a.v.) bana şöyle buyurdu:

“Akşam ve sabahları Kul hüvallahü ehad ile Muavvizeteyn sûrelerini üçer defa oku. Her çeşit kötü şeylerden korunman için bunlar sana yeterlidir.

(Tirmizî, Ebû Dâvûd, Nesâî, Taberânî)

Felâk ve **Nâs** Sûrelerine iki sığındırıcı anlamında **muavvizeteyn** denir. Ta'vîz kökeninden ve tef'îl babından ism-i fâil olan muavvizeteyn'in müfredi (tekili) **muavviz**, tesniyesi (ikilisi) **muavvizeteyn** ve cem'î (çoğulu) **muavvizât** gelir. Bu nedenle **İhlâs**, **Felâk** ve **Nâs** sûrelerine üç sığındırıcı anlamında çoğul sıgasıyla **muavvizât** denir.

Her akşam ve her sabah bu üç sûreyi cân-ı gönülden üçer defa okuyanı, Allah (c.c.) cin, şeytan, büyü, hırsız, yangın, deprem, sel, zehirli böcekler ve mikroplar gibi her çeşit zararlı varlıkların şerrinden korur. Bu nedenle Peygamberimiz (s.a.v.) Abdullah ibni Hubeyb'e, akşam ve sabahları bu üç sûreyi okumasını tavsiye etmiş ve **“Her çeşit kötü şeylerden korunman için bunlar sana yeterlidir.”** buyurmuş.

Âişe radiyallahü anhâ diyor ki:

*Peygamberimiz (s.a.v.) her gece yatacağı zaman iki avucunu birleştirip, **Kul hüvallahü ehad, Kul eûzü birabbi'l-felâk** ve **Kul eûzü birabbi'n-nâs**'i okuyup (avucuna) üflerdi. Sonra başından ve yüzünden başlayıp ellerinin eriştiği yere kadar her tarafını sıvazlar ve bunu üç defa tekrarlar.* (Buhârî)

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor:

Kul hüvallahü ehad, Kur'an'ın üçte birine ve Kul yâ eyyühe'l-kâfirûn, dörtte birine eşittir. (Taberânî, Hâkim)

Kul hüvallahü ehad, tevhid inancının ve **Kul yâ eyyühe'l-kâfirûn**, şirkten ve küfürden nefretle uzaklaşmanın simgeleri olduğundan, bu iki sûre birbirini tamamlayan iki kardeş sûre gibidir.

Ebû Hureyre radiyallahü anhü diyor ki:

*Resûlullah (s.a.v.) sabah namazının (sünnetinin) iki rek'atında, **Kul yâ eyyühe'l-kâfirûn** ile **Kul hüvallahü ehad'**ı okurdu.* (Müslim, İbni Mâce, Ebû Dâvûd, Nesâî)

Abdullah ibni Abbas radiyallahü anhümâ diyor ki:

*Resûlullah (s.a.v.) vitir namazında, **Sebbihi's-me rabbike'l-a'lâ, Kul yâ eyyühe'l-kâfirûn** ve **Kul hüvallahü ehad'**ı okurdu.* (Tirmizî)

Peygamberimiz (s.a.v.) günün ilk namazı olan sabah namazının sünnetinin birinci rek'atında Fâtiha'dan sonra **Kul yâ eyyühe'l-kâfirûn**, ikinci rek'atında **Kul hüvallahü ehad** sûrelerini ve günün son namazı olan vitir namazının birinci rek'atında **Sebbihi's-me rabbike'l-a'lâ**, ikinci rek'atında **Kul yâ eyyühe'l-kâfirûn** ve üçüncü rek'atında **Kul hüvallahü ehad** sûrelerini okurdu.

MUTLU SONUÇ

Deryadan bir katre (denizden bir damla) niteliğinde de olsa, İhlâs Sûresi'nin anlamını ve faziletini bazı örnekler vererek kısaca yazmaya çalıştım ve âcizane, ancak bu kadar yazabildim. Yazıma, önce İhlâs Sûresi'nin sebab-i nüzûlü (iniş sebebi) ve çok kısa meâli ile başladım. Sonra ana bölümü olan İhlâs Sûresi'nin tefsir ve açıklaması bölümünü yazmaya çalıştım.

Bu bölümü yazmak ve açıklamak, mânevî sorumluluk açısından kıldan ince ve kılıçtan keskin olan **sirat köprü-sü**'nü geçmek gibi güçtü. Çünkü Allah'ın (c.c.) sıfat-ı zâtiye, sıfat-ı sübûtiye, esmâ ve ef'âli gibi imanın en hassas konularını yazmak ve açıklamak, hiçbir sorumluluğu olmayan hikâye kitapları yazmak gibi kolay değildi. Ayrıca hiç dînî bilgisi olmayanların da anlayabileceği bir dille ve örnekler vererek yazmam gerekiyordu. Aksi halde yanlış anlamalara neden olabilir ve bunun mânevî sorumluluğundan kurtulamazdım.

Allah'a (c.c.) sonsuz şükürler olsun ki, bu kitapçığı yazarken yalnız değildim. Hayâlen sürekli siz değerli okurlarımla birlikte idim. Sebeb-i nüzûlünü (iniş sebebini) yazarken, aşırı şarap içen, taşlara (heykellere) tapınan, öz kızlarını diri diri toprağa gömen ve ilk müslümanlara korkunç işkenceler yapan Mekke müşriklerini, geçmiş zaman dürbünü ile uzaktan ve içimiz yanarak izledik.

Hû zamirinde, benliğimizden geçip sadece O'nu (Allah'ı) bildik ve sadece O'na yöneldik. **Allah** (c.c.) ismi şerîfinde,

“**Gel gör beni aşk neyledi, Aldı aklım hoş eyledi.**” diyen âşık Yunus gibi Allah diye yanan âşıkları hatırladık ve biz de Allah Allah diye zerre kadar da olsa ilâhî aşkı tattık.

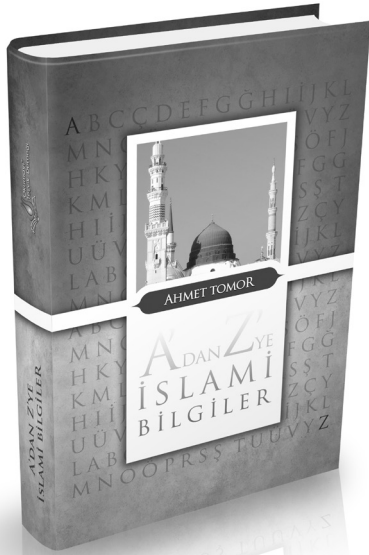
Ateşe atılacağı anda bile Hz. Cebrâil’in yardım teklifini kabul etmeyip “**Hasbiyallah**” (Allah bana yeter!) diye sadece Allah’a güvenen Hz. İbrahim gibi biz de, **hasbünallah** (Allah bize yeter!) dedik ve gerçekten sadece Allah’a güvenmenin mânevî tadını yaşadık.

Allah **bir** inancının simgesi **Ehad**’da, kızgın çöllerde günlerce aç-susuz işkence yapılan ve dinden dönmeyince boynuna ip takılıp yerlerde sürüklenirken “**Ehad Ehad**” (Allah bir, Allah bir) diyen Hz. Bilâl-ı Habeşî’yi hatırladık. Hz. Ebû Bekir tarafından satın alınıp âzad edilince, Ümeyye bin Halef gibi bir müşriğe köle olmaktan kurtulup sadece Allah’a (c.c.) kul olmanın mânevî tadını yaşayan Hz. Bilâl-ı Habeşî gibi biz de, **Ehad Ehad** (Allah bir, Allah bir) dedik ve çok şükür şeytana kul, köle olmaktan kurtulup sadece Allah’a (c.c.) kul olmanın mânevî tadını yaşadık.

Âriflerin yolu ve ma’rifetullah’ın mânevî anahtarları olan Allah’ın (c.c.); sıfat-ı zâtiye, sıfat-ı sübûtiye, esmâ ve ef’âlini ellerim titreyerek yazarken, Allah’ın (c.c.) seçkin kulları olan âriflerin, âşıkların peşine takıldık ve hayâl hızı ile nice nurlu dağları, nurlu tepeleri, nurlu ovaları aştık ve sonuçta o güzelim nurlu İhlâs deryasına kavuştuk.

Ancak! Ben hiç yüzme bilmediğim (mâneviyatta sıfır olduğum) için o güzelim nur deryasına dalamadım ve ilâhî aşkı doyasya tadamadım ama okurlarımdan pek çok kişilerin o nur deryasına daldıklarını, benliklerinden geçip Allah Allah diye yandıklarını ve her dalışlarında “**nur’ün alâ nur**” (nur üstüne nur) olduklarını gördüm ve âhiret âleminde bana yardım ederler diye sevindim.

Allah (c.c.) hepimizi ve bütün okurlarımı enâniyet (benlik) zincirini kırıp ve benliğini aşıp Allah'a (c.c.) tam teslimiyetle boyun eğen ve emirlerini yapıp yasaklarından kaçınan sâlih kullarından eylesin ve günahlarımızı bağışlayıp o güzelim cennette Peygamberimiz'e (s.a.v.) komşu eylesin. Âmîn, bi-hürmeti seyyidi'l-mürselîn ve'l-hamdülillâhi Rabbî'l-âlemîn...

www.tomorhoca.com

